

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети състав)

9 юни 2016 година*

„Дъмпинг — Внос на биоетанол с произход от Съединените щати —
Окончателно антидъмпингово мито — Жалба за отмяна — Сдружение — Липса на пряко
засягане на членовете — Недопустимост — Антидъмпингово мито за цялата страна —
Индивидуално третиране — Представителна извадка — Право на защита — Недопускане на
дискриминация — Задължение за полагане на грижа“

По дело T-276/13,

Growth Energy, установено във Вашингтон, окръг Колумбия (Съединени щати),

Renewable Fuels Association, установено във Вашингтон,

за които първоначално се явяват P. Vander Schueren, адвокат, а впоследствие Vander Schueren и M. Peristeraki, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явява S. Voelaert, в качеството на представител, подпомагана първоначално от G. Berrisch, адвокат, и B. Byrne, solicitor, а впоследствие от R. Bierwagen и C. Hipp, адвокати,

ответник,

подпомаган от

Европейска комисия, за която се явяват M. França и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

и от

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, за което се явяват O. Prost и A. Massot, адвокати,

встъпили страни,

с предмет искане за частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ L 49, стр. 10), доколкото се отнася до жалбоподателите и техните членове,

* Език на производството: английски.

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

състоящ се от: А. Dittrich, председател, J. Schwarcz и V. Tomljenović (докладчик), съдии,

секретар: С. Heeren, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 и 21 май 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателите по настоящото дело — Growth Energy и Renewable Fuels Association, са сдружения, представляващи американските производители на биоетанол, както и други организации, осъществяващи дейност в сектора на биогоривата — що се отнася до Growth Energy, и застъпници на етанола в Съединените щати — що се отнася до Renewable Fuels Association.
- 2 След първоначална жалба, подадена от ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (Европейска асоциация на производителите на възобновяем етанол, наричана по-нататък „ePURE“), Европейската комисия е открила антидъмпингова процедура относно вноса в Европейския съюз на биоетанол с произход от Съединените щати на основание член 5 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51, наричан по-нататък „основният регламент“).
- 3 Жалбоподателите твърдят, че са притежавали качеството на представителни сдружения по време на антидъмпинговата процедура и са били считани за заинтересувани страни в хода на цялото разследване.
- 4 В известието за откриване на антидъмпингова процедура относно вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ С 345, 2011 г., стр. 7) Комисията посочва, че поради високия брой на производителите-износители в Съединените щати, както и на производителите в Съюза възнамерява да изготви представителна извадка и за едните, и за другите в съответствие с член 17 от основния регламент.
- 5 На 16 януари 2012 г. Комисията е уведомила с писма Marquis Energy LLC, Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC и Platinum Ethanol LLC (наричани по-нататък „производителите в представителната извадка“) — дружества, членувачи в сдруженията-жалбоподатели, че са били включени в представителната извадка на производителите-износители в Съединените щати. Впоследствие на 22 февруари 2012 г. тези дружества са изпратили отговорите си на антидъмпинговия въпросник на Комисията и тя е извършила проверки на място в техните обекти.
- 6 На 26 март 2012 г. жалбоподателите са представили писмени забележки във връзка с откриването на антидъмпинговата процедура.

- 7 На 24 август 2012 г. Комисията е изпратила на жалбоподателите неокончателен информационен документ, в който е изложила фактите и съображенията, въз основа на които е взела решение да продължи разследването, без да налага временни мерки (наричан по-нататък „неокончателен информационен документ“). В точки 45—47 от този документ тя по-специално е констатирала, че на този етап не е възможно да се прецени дали износът на биоетанол с произход от Съединените щати е бил на дъмпингови цени, тъй като производителите в представителната извадка не провеждали разграничение между вътрешните продажби и продажбите за износ, а всичките им продажби били към несвързани търговци/извършващи смесване предприятия, установени в Съединените щати, които впоследствие смесвали биоетанола с бензин и го препродавали. Поради това производителите в представителната извадка изобщо не били запознати с местоназначението на продукта и експортната му цена. При това положение Комисията е решила да продължи и да разшири разследването, така че да обхване търговците/извършващите смесване предприятия, за да събере данни за експортната цена, както и да си създаде пълна представа за пазара на биоетанол (т. 50 от споменатия документ).
- 8 На 11 септември 2012 г. по искане на жалбоподателите, на Plymouth Energy Company и на РОЕТ е било проведено изслушване пред служителя по изслушването на Комисията.
- 9 На 24 септември 2012 г. жалбоподателите са представили забележките си във връзка с неокончателния информационен документ.
- 10 На 6 декември 2012 г. Комисията е изпратила на жалбоподателите окончателния информационен документ, в който разглежда въз основа на данни от несвързаните търговци/извършващи смесване предприятия наличието на увреждащ промишлеността на Съюза дъмпинг (наричан по-нататък „окончателният информационен документ“). С оглед на това тя е планирала да наложи окончателни мерки при ставка от 9,6 % за цялата страна за период от три години.
- 11 Жалбоподателите са представили забележките си относно този документ на 17 декември 2012 г.
- 12 С писмо от 21 декември 2012 г. Комисията е изпратила допълнителен информационен документ, в който, от една страна, се предвижда по същество продължаване на периода на валидност на окончателната антидъмпингова мярка от 3 на 5 години и от друга страна, жалбоподателите се приканват да представят писмени забележки по това изменение, както и във връзка с окончателния информационен документ в срок до 2 януари 2013 г.
- 13 На 2 януари 2013 г. жалбоподателите са представили забележки във връзка с този документ.
- 14 С писмо от 30 януари 2013 г. Комисията е отговорила на забележките на жалбоподателите във връзка с окончателния информационен документ.
- 15 На 18 февруари 2013 г. Съветът на Европейския съюз е приел Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати (ОВ L 49, стр. 10, наричан по-нататък „обжалваният регламент“), с който е наложил антидъмпингово мито върху биоетанола, понякога наричан „етанол гориво“, т.е. етилов алкохол, произвеждан от селскостопански продукти, денатуриран или неденатуриран, с изключение на продуктите със съдържание на вода над 0,3 % (m/m), измерено в съответствие със стандарт EN 15376, както и върху етиловия алкохол, произвеждан от селскостопански продукти, съдържащ се в смеси с бензин със съдържание на етилов алкохол над 10 % (v/v), предназначен да се използва като гориво, с произход в Съединените щати и класиран понастоящем в кодове по КН ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 и ex 3824 90 97 (кодове по ТАРИК 2207100012,

2207200012, 2208909912, 2710122111, 2710122592, 2710123111, 2710124111, 2710124511, 2710124911, 2710125111, 2710125911, 2710127011, 2710129011, 3814001011, 3814009071, 3820000011 и 3824909767), в размер на 9,5 % за цялата държава, определено като фиксирана сума от 62,30 EUR за тон нетно тегло и прилагано пропорционално (в тегловно изражение) на общото съдържание на чист етилов алкохол за период от 5 години.

- 16 Що се отнася до определянето на представителната извадка на производителите-износители в Съединените щати, Съветът е констатирал в съображения 12—16 от обжалвания регламент, че видно от разследването, никой от посочените в точка 5 по-горе производители-износители не е изнасял биоетанол на пазара на Съюза. Всъщност те са извършвали продажби на вътрешния пазар на несвързани търговци/извършващи смесване предприятия, които впоследствие са го смесвали с бензин и са го препродавали на вътрешния пазар и за износ, по-специално за Съюза. Тези производители не били непременно запознати дали продукцията им е предназначена за пазара на Съюза и изобщо не знаели на какви цени продават търговците/извършващите смесване предприятия. Това означавало, че американските производители на биоетанол не били износители на разглеждания продукт за Съюза. Всъщност износители били търговците/извършващите смесването предприятия. За приключване на разследването за дъмпинг Съветът е използвал данни от търговците/извършващите смесване предприятия, които са приели да съдействат на разследването.
- 17 Относно констатацията за наличие на дъмпинг Съветът изяснява в съображения 62—64 от обжалвания регламент, че според него е целесъобразно да се определи дъмпингов марж за цялата страна. Въпреки че някои производители са твърдели, че е възможно да се определят и проследят продуктите им при продажби на стопански субекти в Съединените щати за износ, те не са могли да направят връзката между своите продажби на пазарите в Съединените щати и осъществявания от други стопански субекти износ за Съюза, нито пък са знаели равнището на експортните цени за Съюза. Според Съвета структурата на промишлеността, свързана с биоетанола, както и начинът, по който разглежданият продукт се произвежда и продава на пазара в Съединените щати и се изнася за Съюза, правели практически неприложимо установяването на индивидуални дъмпингови маржове за производителите от Съединените щати.
- 18 С писмо от 20 февруари 2013 г. Комисията е отговорила на забележките на жалбоподателите и на Plymouth Energy Company във връзка с допълнителния информационен документ.

Производството и исканията на страните

- 19 Жалбоподателите са подали настоящата жалба в секретариата на Общия съд на 15 май 2013 г. и са я изменили с писмо от 17 май 2013 г.
1. *По искането за съединяване с дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет*
- 20 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 18 юни 2013 г., жалбоподателите поискаха съединяване на настоящото дело с дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет. В становището си Съветът поиска Общият съд да не се произнася относно евентуалното съединяване на двете дела до приключване на писмената фаза на производството и разглеждането на доводите на страните по допустимостта.
- 21 На 31 юли 2013 г. председателят на пети състав на Общия съд реши да не съединява настоящото дело и дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет.

2. По встъпванията

- 22 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 16 юли 2013 г., Комисията поиска да встъпи по настоящото дело в подкрепа на исканията на Съвета. Жалбоподателите и Съветът не повдигнаха възражения срещу встъпването.
- 23 С молба, подадена на 20 септември 2013 г., ePure поиска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. Жалбоподателите и Съветът не повдигнаха възражения срещу встъпването.
- 24 С определения от 4 февруари 2014 г. председателят на пети състав на Общия съд уважи исканията за встъпване.
- 25 На 18 април 2014 г. Комисията и ePURE представиха писмени становища при встъпване.

3. По процесуално-организационните действия и устната фаза на производството

- 26 По предложение на съдията докладчик Общият съд реши да открие устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от неговия Процедурен правилник от 2 май 1991 г., зададе писмени въпроси на Съвета и жалбоподателите. Страните отговориха на писмените въпроси в определения срок.
- 27 С писмо от 29 април 2015 г. обаче Съветът информира Общия съд, че част от информацията, необходима за отговора на тези въпроси, според него е поверителна, и прикани Общия съд да разпoredи действия по събирането на доказателства, за да може „да представи тези документи“, исайки поверителното им третиране.
- 28 С писмо от 19 май 2015 г. жалбоподателите отправиха три искания до Общия съд, първо — да предприеме действия по събирането на доказателства, като разпoredи на Съвета да представи споменатите документи, второ — да оттегли раздел (i) 1 от отговора на Съвета на писмените въпроси на Общия или, при условията на евентуалност, да допусне да представят писмени становища, и трето — да им предостави възможност да представят писмени становища, за да отстранят допуснатите в отговора на Съвета фактически грешки.
- 29 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси бяха изслушани в съдебното заседание от 20 и 21 май 2015 г. В хода на това заседание жалбоподателите заявиха, че вече не поддържат част от искането си от 19 май 2015 г., като по-специално оттеглят второто и третото си искане, посочени в точка 28 по-горе, а Общият съд отрази това в протокола от съдебното заседание.
- 30 В края на заседанието председателят на пети състав на Общия съд отложи приключването на устната фаза на производството за по-късна дата.
- 31 Тъй като Общият съд не счете, че се налага да разпoredи посочените действия по събиране на доказателства, с писмо от 9 декември 2015 г. страните бяха уведомени, че устната фаза на производството е приключила на тази дата.

4. По исканията за поверително третиране

- 32 С молба от 22 ноември 2013 г. жалбоподателите поискаха поверително третиране по отношение на ePURE на приложения към жалбата документи, на част от репликата, както и на някои приложения към нея документи.

33 С молба от 15 май 2015 г. жалбоподателите поискаха поверително третиране по отношение на ePURE на някои части от отговора на Съвета на поставените от Общия съд въпроси в рамките на процесуално-организационните действия.

34 ePURE е получило само неверителни редакции на тези документи и не е повдигнало никакво възражение срещу исканията за поверително третиране, отправени по отношение на него.

5. По исканията на страните

35 С жалбата, изменена с писмото от 17 май 2013 г., жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени обжалвания регламент, в частта, която се отнася до тях, както и до техните членове,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

36 Съветът иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата като недопустима,
- при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

37 Комисията иска от Общия съд:

- да отхвърли жалбата като недопустима,
- при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като неоснователна,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

38 ePURE иска от Общия съд:

- да отхвърли изтъкнатите от жалбоподателите твърдения,
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

39 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите сочат десет твърдения. Първото е за нарушение на член 2, параграф 8, член 9, параграф 5 и член 18, параграфи 1, 3 и 4 от основния регламент, за нарушение на принципите на правна сигурност, оправдани правни очаквания и добра администрация, както за явни грешки в преценката. Второто твърдение е за явна грешка в преценката на фактите и за нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент. Третото твърдение е за явна грешка в преценката и за нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, както и на член 3, параграф 2 от основния регламент. Четвъртото твърдение е за нарушение на член 3, параграф 2 от основния регламент и за явна грешка в преценката. Петото твърдение е за явна грешка в преценката и за нарушение на член 1, параграф 4, член 3, параграфи 1—3 и 5—7 и член 4, параграф 1 от основния регламент. Шестото твърдение е за явна грешка в преценката и за нарушение на член 3, параграф 1 от основния регламент. Седмото твърдение е за явна грешка в преценката, що се отнася до причинно-следствената

връзка. Осмото твърдение е за нарушение на член 9, параграф 2 от основния регламент и на принципа на пропорционалност. Деветото твърдение е за нарушение на член 5, параграфи 2 и 3 от основния регламент и на принципите на добра администрация и недопускане на дискриминация. Накрая, десетото твърдение е за нарушение на член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2, член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния регламент, на правото на защита и на принципите на недопускане на дискриминация и на добра администрация, както и за липса на достатъчни мотиви.

- 40 В тази връзка следва да се отбележи, че в писмените си изявления жалбоподателите привеждат поредица доводи, които едновременно с целта за установяване на неправомерността на обжалвания регламент сочат обаче правонарушения, допуснати от „Комисията“. Например твърдения 1—5, 7 и 9, представени накратко в точка 5 от жалбата, се основават на различни констатирани нарушения на основния регламент, допуснати от „Комисията“. В това отношение се налага констатацията, че посочването на нарушения, произтичащи от обжалвания регламент, които са допуснати от „Комисията“, а не от „Съвета“, е печатна грешка в писмените изявления на жалбоподателите. Действително, от една страна, писмените изявления на жалбоподателите показват недвусмислено, че целта на доводите им е да се отмени обжалваният регламент поради допуснати от Съвета нарушения. От друга страна е важно да се отбележи, че отговорът на Съвета и Комисията на тези доводи показва, че според тях жалбоподателите всъщност са имали предвид допуснати от Съвета нарушения. Поради това посочените доводи на жалбоподателите следва да се разгледат в посочения смисъл, който са възприели Съветът и Комисията.
- 41 Съветът, подкрепян от Комисията и ePURE, твърди, че жалбата е недопустима, без да повдига формално възражение за недопустимост по член 130, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд. Той счита, че жалбоподателите не са процесуално легитимирани нито като представители на своите членове, нито в лично качество, тъй като според него условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС не са изпълнени. Освен това Комисия сочи, че жалбоподателите нямат правен интерес.

1. По допустимостта

- 42 Тъй като жалбоподателите са сдружения, представляващи интересите на американските производители на биоетанол, най-напред следва да се разгледа въпросът дали подобни сдружения могат в случая да твърдят, че имат право да подадат жалба, след което дали са процесуално легитимирани в лично качество, както и от името на някои свои членове. Накрая следва да се провери правният интерес на жалбоподателите в настоящия случай.

По правото на сдружения като жалбоподателите да подадат жалба

- 43 Съветът счита, че жалбоподателите в качеството си на сдружения, представляващи интересите на своите членове, не могат да искат отмяна на обжалвания регламент, освен доколкото той поражда последици за техните лично засегнати членове. Той също твърди, че освен по отношение на Marquis Energy, което е решило лично да оспори законосъобразността на „обжалвания регламент“ (по дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет), същият е станал окончателен за членовете на жалбоподателите. В тази връзка поддържа, че настоящата жалба, подадена от сдружение, в случай че е допустима и основателна, не може да доведе до поставяне под въпрос на окончателния характер на обжалвания регламент, тъй като в противен случай би се стигнало до нарушение на общия принцип на правна сигурност, закрепен в правото на Съюза.

- 44 Жалбоподателите оспорват доводите на Съвета, като твърдят, че те биха лишили сдруженията от правото да обжалват пред Общия съд. Тъкмо обратното, жалбата за отмяна, подадена от сдружение, ако бъде обявена за допустима, трябва да поражда последици за всички законосъобразно вписани негови членове към момента на нейното подаване.
- 45 От съдебната практика следва, че допустимостта на жалба за отмяна, подадена от сдружение, натоварено със защитата на колективните интереси на своите членове, може да се обяви за допустима само в три групи случаи, а именно първо — когато това се признава изрично от правна норма (вж. в този смисъл определение от 10 декември 2004 г., EFCI/Парламент и Съвет, T-196/03, Rec, EU:T:2004:355, т. 42), второ — когато предприятията, които то представлява, или някои от тях са процесуално легитимирани в лично качество, или трето — ако сдружението може да се позове на свой собствен интерес (вж. в този смисъл решение от 22 юни 2006 г., Белгия и Fogim 187/Комисия, C-182/03 и C-217/03, Rec, EU:C:2006:416, т. 56 и цитираната съдебна практика и определение от 24 юни 2014 г., PPG и SNF/ECHA, T-1/10 RENV, EU:T:2014:616, т. 30).
- 46 Поради това следва да се определи дали в случая жалбоподателите сочат едната, другата или няколко от тези три хипотези.
- 47 На първо място, що се отнася до първата хипотеза, в която подадената от сдружение жалба е допустима, когато това се признава изрично от правна норма, следва да се отбележи, от една страна, че жалбоподателите не идентифицират нито една правна норма, предоставяща им конкретно право да обжалват, а от друга страна, че по делото пред Общия съд няма данни, позволяващи да се направи извод за наличието на правна норма, на която жалбоподателите биха могли да се позоват в тази връзка.
- 48 Поради това настоящата жалба не би могла да се обяви за допустима, поради това че жалбоподателите се ползват от конкретна правна норма, даваща им право да обжалват.
- 49 На второ място, що се отнася до втората хипотеза, при която подадена от сдружение жалба е допустима, когато то представлява едно или повече предприятия, притежаващи лична процесуална легитимация, следва да се констатира, че по същество жалбоподателите твърдят, че са процесуално легитимирани, тъй като някои от членовете им са „износители на биоетанол с произход от Съединените щати за Европа“.
- 50 Следователно по отношение на членовете на жалбоподателите трябва да се провери дали следните четири категории оператори са процесуални легитимирани:
- Marquis Energy, което е американски производител на биоетанол, включен в представителната извадка и подал самостоятелна жалба против обжалвания регламент по дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет,
  - четиримата американски производители на биоетанол, различни от Marquis Energy, включени в представителната извадка, които са упоменати в съображение 36 от обжалвания регламент (наричани по-нататък „четиримата производители в представителната извадка“), а именно Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET и Platinum Ethanol, всеки от които е член на поне един от жалбоподателите. Всъщност посочените четири групи производители са членове на първия жалбоподател, Growth Energy, а Patriot Renewable Fuels, както и Plymouth Energy Company са членове и на втория жалбоподател, Fenewable Fuels Association,
  - търговците/извършващите смесване на биоетанол предприятия Murex и CHS,
  - всички останали членове на жалбоподателите.

- 51 В това отношение, първо — важно е да се констатира, че трябва да се изключи възможността настоящата жалба да е допустима поради първия от посочените мотиви, т.е. жалбоподателите да представляват Marquis Energy. Съгласно съдебната практика, когато дадено сдружение представлява членовете си, подадената от него жалба за отмяна е допустима, ако самите членове не са подали такава, въпреки че са имали това право (вж. определение от 29 март 2012 г., Asociación Española de Banca/Комисия, T-236/10, Сб., EU:T:2012:176, т. 23 и 24, както и цитираната съдебна практика). От тази съдебна практика следва, че в случая, тъй като Marquis Energy е подало самостоятелно жалба пред Общия съд по дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет против обжалвания регламент, при всички положения подадената от жалбоподателите жалба по настоящото дело е недопустима, доколкото те твърдят, че действат като представители на Marquis Energy. Този извод обаче е без значение, що се отнася до необходимостта да се разреши въпросът дали подадената от тях жалба е допустима, доколкото представляват и други членове.
- 52 Второ, във връзка с евентуалните членове на жалбоподателите, които са търговци/извършващи смесване предприятия, износители на биоетанол, е важно да се отбележи, че в заседанието жалбоподателите привеждат довода, че двама от техните „асоциирани“ членове, Murex и CHS, са търговци/извършващи смесване предприятия, които са износители на биоетанол. Murex било „асоцииран член“ на Growth Energy, а CHS — „асоцииран член“ на Renewable Fuels Association. По тази причина следователно те били процесуално легитимирани, тъй като са техни представители. Освен това жалбоподателите отбелязват, че посочените двама износители са представили формуляри за представителната извадка.
- 53 Безспорно е, че CHS е „асоцииран“ член на Renewable Fuels Association. Както основателно отбелязва Комисията по време на заседанието, член IV, параграф 4, буква б) от устава на Renewable Fuels Association предвижда, че „асоциираният“ член на това сдружение има право да присъства на събрания на членовете, но няма право да участва в гласуването, както това е отбелязано в протокола от заседанието.
- 54 Безспорно е, че Murex е „асоцииран“ член на Growth Energy. Както основателно отбелязва Комисията по време на заседанието, член четвърти от „Articles of Incorporation“ (устава) на Growth Energy предвижда различни категории членове със и без право на глас, както това е отбелязано в протокола от заседанието. По-конкретно съгласно член II, параграф 2.01, буква с) от „Second Amended and Restated Bylaws“ (Втори правилник с изменения и допълнения) на Growth Energy „асоциираният“ член на това сдружение няма право да участва в гласуването.
- 55 Без право на глас, CHS и Murex нямат възможност да изтъкнат интересите си, в случай че съответното сдружение евентуално предприеме действия като техен представител. При това положение и в отсъствието на други обстоятелства, които биха доказали, че „асоциираният“ член има възможност да изтъкне своите интереси, следва да се приеме, че в случая Renewable Fuels Association не е процесуално легитимирано, доколкото твърди, че представлява CHS, а Growth Energy не е процесуално легитимирано, доколкото твърди, че представлява Murex.
- 56 От съображенията, изложени в точки 51—55 по-горе, е видно, че макар допустимостта на настоящата жалба да следва да се изключи, доколкото жалбоподателите изтъкват обстоятелството, че представляват Marquis Energy, както и CHS и Murex, трябва все пак да се провери дали жалбата им е допустима, доколкото твърдят, че представляват, първо — четиримата производители в представителната извадка, различни от групата Marquis Energy, и второ — всеки член, различен от четиримата производители в представителната извадка, от Marquis Energy или от търговците/извършващите смесване предприятия CHS и Murex.
- 57 На трето място, следва да се отхвърли и доводът на жалбоподателите, че жалбата за отмяна, подадена от сдружение, ако бъде обявена за допустима, трябва да поражда последици за всички законосъобразно вписани негови членове към момента на нейното подаване.

- 58 В тази връзка следва да се напомни, че макар с оглед на критериите по член 263, четвърта алинея ДФЕС регламентите за налагане на антидъмпингови мита поради естеството и приложното си поле действително да имат нормативен характер, доколкото се прилагат за всички заинтересувани икономически оператори, все пак не е изключено някои икономически оператори да са процесуално легитимирани да обжалват някои техни разпоредби (вж. в този смисъл решения от 21 февруари 1984 г., *Allied Corporation* и др./Комисия, 239/82 и 275/82, Rec, EU:C:1984:68, т. 11 и от 20 март 1985 г., *Timex/Съвет* и Комисия, 264/82, Rec, EU:C:1985:119, т. 12).
- 59 Освен това съгласно съдебната практика, когато регламент за налагане на антидъмпингово мито въвежда различни мита за поредица от дружества, дружеството е процесуално легитимирано да обжалва само разпоредбите, с които му се налага специално антидъмпингово мито и с които се определя размерът на същото, но не и онези, с които се налагат антидъмпингови мита на други дружества, така че жалбата на това дружество е допустима само доколкото има за предмет отмяната на тези разпоредби от регламента, които засягат изключително него (вж. в този смисъл решение от 15 февруари 2001 г.; *Nachi Europe*, C-239/99, Rec, EU:C:2001:101, т. 22 и цитираната съдебна практика).
- 60 Впрочем от точка 29 от решение от 21 март 2012 г., *Fiskeri og Havbruksnæringens Landsforening* и др./Съвет (T-115/06, EU:T:2012:136), на което жалбоподателите се позовават в това отношение, във връзка с точки 27 и 28 от същото, е видно, че последиците от отмяната могат да възникнат единствено по отношение на всички членове на сдружението, доколкото техните жалби биха били допустими.
- 61 Всъщност в противен случай професионалното сдружение би могло да изтъкне процесуалната легитимация на някои свои членове, за да поиска отмяна на регламента в полза на всичките си членове, включително онези, които в лично качество не отговарят на условията по член 263, четвърта алинея ДФЕС. Това би довело до заобикаляне на правилата относно условията за допустимост на жалбите, които могат да се подават против регламенти за налагане на антидъмпингови мита.
- 62 Следователно в случая жалбоподателите могат да искат отмяна на обжалвания регламент в полза на членовете си само доколкото той засяга онези от тях, които сами са легитимирани да подадат жалба за отмяната му в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 63 На четвърто място, във връзка с третата хипотеза, че жалбата на сдружение е допустима, когато то може да изтъкне собствен интерес, жалбоподателите считат, че в лично качество имат право да обжалват, тъй като са представителни сдружения на основните производители на етанол, и напомнят, че са били заинтересувани страни в административното антидъмпингово производство. Така в тази връзка е нужно да се изследва дали в случая жалбоподателите имат самостоятелен интерес в качеството си на сдружения, взели участие в антидъмпинговата процедура (вж. т. 75—87 по-долу).

По процесуалната легитимация на жалбоподателите

- 64 Следва да се напомни, че член 263, четвърта алинея ДФЕС посочва три хипотези, в които всяко физическо или юридическо лице може да подаде жалба за отмяна. Съгласно условията, предвидени в първата и втората алинея от този член, то може да подаде жалба, първо — срещу решения, които са адресирани до него. Второ — то може да подаде жалба срещу решения, които го засягат пряко и лично, както и трето — срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки по изпълнение.

- 65 Следва да се отбележи, че критерият за пряко засягане е идентичен във втората и третата хипотеза, посочени в член 263, четвърта алинея ДФЕС (определение от 13 март 2015 г., *European Coalition to End Animal Experiments/ЕСНА*, T-673/13, Сб., EU:T:2015:167, т. 67).
- 66 В случая е безспорно, че жалбоподателите не са адресат на обжалвания регламент. При това положение следва да се разгледа въпросът дали те могат да подадат жалба за отмяната на обжалвания регламент в рамките на втората или третата хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС, т.е. първо — доколкото биха действали в лично качество, или второ — доколкото биха действали като представители на някоя от категориите оператори, членуващи в тях.
- 67 По отношение на понятието за пряко засягане по член 263, четвърта алинея ДФЕС следва да се приеме, че то изисква съчетанието на два кумулативни критерия, а именно, от една страна, актът, чиято отмяна е поискана от жалбоподателите, пряко да поражда последици относно правното им положение и от друга страна, този акт да не оставя никакво право на преценка на адресатите на мярката, на които е възложено изпълнението ѝ, което е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (определение от 24 септември 2009 г., *Município de Gondomar/Комисия*, C-501/08 P, EU:C:2009:580, т. 25 и решение от 13 октомври 2011 г., *Deutsche Post* и *Германия/Комисия*, C-463/10 P и C-475/10 P, Сб., EU:C:2011:656, т. 66).
- 68 По отношение на понятието за лично засягане съгласно член 263, четвърта алинея ДФЕС, според постоянната съдебна практика субектите, които не са адресати на дадено решение, могат да твърдят, че са лично засегнати, само ако решението се отнася до тях поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги разграничава от всички останали лица и така ги индивидуализира по същия начин, както адресата на решението (решения от 15 юли 1963 г., *Plaumann/Комисия*, 25/62, Rec., EU:C:1963:17, стр. 223 и от 13 декември 2005 г., *Комисия/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, C-78/03 P, Rec., EU:C:2005:761, т. 33).
- 69 Що се отнася до защитата срещу дъмпингови практики, първо — от постоянната съдебна практика е видно, че актовете за налагане на антидъмпингови мита могат да засегнат пряко и лично предприятията производители и износители, които могат да докажат, че са били идентифицирани в актовете на Комисията или на Съвета или засегнати от подготвителните разследвания (решения *Allied Corporation* и др./Комисия, т. 58 по-горе, EU:C:1984:68, т. 12 и от 23 май 1985 г., *Allied Corporation* и др./Съвет, 53/83, Rec, EU:C:1985:227, т. 4).
- 70 Второ, вносителите на съответният продукт, чиито цени при препродажба са били взети предвид при изграждането на експортните цени и които при това положение са засегнати от констатациите за наличие на дъмпингова практика, са пряко и лично засегнати от регламентите за налагане на антидъмпингови мита (решения от 14 март 1990 г., *Nashua Corporation* и др./Комисия, C-133/87 и C-150/87, Rec, EU:C:1990:115, т. 15 и *Gestetner Holdings/Съвет* и *Комисия*, C-156/87, Rec, EU:C:1990:116, т. 18). Същото се отнася за цените на вносителите, които са свързани с износители от трети страни, чиито продукти се облагат с антидъмпингови мита по-специално когато експортната цена е изчислена въз основа на прилаганите от тези вносители препродажни цени на пазара на Съюза и когато самото антидъмпингово мито е изчислено в зависимост от тези препродажни цени (вж. в този смисъл решение от 11 юли 1990 г., *Neotype Techmashexport/Комисия* и *Съвет*, C-305/86 и C-160/87, Rec, EU:C:1990:295, т. 19 и 20).
- 71 Трето, Съдът е постановил, че производителят на оригинално оборудване, без да се налага да бъде квалифициран като вносител или износител, е бил пряко и лично засегнат от разпоредбите на регламента относно дъмпинговите практики на производителя, от който е купувал продуктите с оглед на особеностите на търговските си отношения с този производител. Съдът всъщност е приел, че именно за да отчете тези особености, Съветът е определил марж на печалбата при конструирането на нормалната стойност, отчетена впоследствие при изчисляване

на дъмпинговия марж, въз основа на който е определено антидъмпинговото мито, поради което производителят на оригинално оборудване е бил засегнат от констатациите за наличието на инкриминираната дъмпингова практика (вж. в този смисъл решения *Nashua Corporation* и др./Комисия, т. 70 по-горе, EU:C:1990:115, т. 17—20 и *Gestetner Holdings*/Съвет и Комисия, т. 70 по-горе, EU:C:1990:116, т. 20—23).

- 72 Четвърто, съдебната практика признава процесуалната легитимация на производител от Съюза, когато регламентът за налагане на антидъмпингово мито е бил основан на личното положение на производителя като основен производител на съответния продукт в Съюза. До тази констатация Съдът достига, като счита, че повдигнатите от посочения производител оплаквания са в основата на жалбата, довела до откриване на процедурата по разследване, че е имал възможност да представи забележките си в рамките на тази процедура, чийто ход до голяма степен е бил определен от тях, както и че антидъмпинговото мито е било установено с оглед на последиците по отношение на него, възникнали от констатирания дъмпинг (вж. в този смисъл решение *Timex*/Съвет и Комисия, т. 58 по-горе, EU:C:1985:119, т. 14 и 15).
- 73 Пето, Съдът също е постановил, че признаването на някои категории икономически оператори за легитимирани да подават жалби за отмяна на антидъмпингови регламенти, не изключва възможността други оператори също да бъдат лично засегнати от такъв регламент поради някои присъщи за тях качества, които ги разграничават от всички останали лица. Поради това той е обявил за допустима жалбата, подадена от жалбоподателя по това дело, тъй като е бил най-крупният вносител на продукта, предмет на антидъмпинговата мярка, негов краен потребител и до голяма степен икономическата му дейност е зависела от вноса и е била сериозно засегната от спорния регламент (вж. в този смисъл решение от 16 май 1991 г., *Extramet Industrie*/Съвет, C-358/89, Rec, EU:C:1991:214, т. 16—18).
- 74 Процесуалната легитимация на жалбоподателите в настоящия случай следва да се разгледа с оглед на тези съображения.

По процесуалната легитимация на жалбоподателите в лично качество

- 75 Жалбоподателите твърдят, че са сдружения, чиито членове са основните американски производители на етанол, които са взели активно участие в административното производство, приключило с приемането на обжалвания регламент. Те имали за цел да защитят американското производство на етанол. Като се има предвид, че приемането на обжалвания регламент представлява значителен проблем за жалбоподателите и че те са били признати за заинтересувани страни по време на цялата антидъмпингова процедура, те трябвало да са легитимирани да подадат настоящата жалба от свое име, в лично качество.
- 76 Съветът, подкрепян от Комисията, отвърща, че не е достатъчно жалбоподателите да твърдят, че представляват американското производство на биоетанол в неговата цялост, работят за неговите интереси или че са съдействали на Комисията по време на разследването, представлявайки интересите на своите членове, за да могат да сезират Общия съд. Сочи, че не съществуват особени обстоятелства, отличаващи жалбоподателите.
- 77 Поради това следва да се провери дали в случая обжалваният регламент засяга пряко и лично жалбоподателите в лично качество, доколкото правното им положение би се оказало изменено в резултат от него по смисъла на цитираната в точка 67 по-горе съдебна практика.
- 78 От една страна, в началото е важно да се отбележи, че за страната доставчик, а именно Съединените щати, безспорно с обжалвания регламент се налага едно антидъмпингово мито за целия внос на биоетанол в чист вид, т.е. на етилов алкохол, произвеждан от селскостопански продукти, както и на биоетанол, съдържащ се в смеси с бензин със съдържание на етилов

алкохол над 10 % (v/v). От друга страна, не се оспорва, че макар жалбоподателите да са сдружения, които действително представляват интересите на американското производство на биоетанол и да са участвали в антидъмпинговата процедура, те не са задължени да упражнят това право в лично качество.

- 79 При това положение следва да се констатира, че макар обжалваният регламент да налага антидъмпингови мита само за продуктите на членовете на жалбоподателите, той не изменя правното положение на последните. Всъщност налагането на антидъмпингови мита с обжалвания регламент за продуктите на членовете на жалбоподателите не е изменило митата в полза на жалбоподателите в лично качество или тежащите върху тях задължения.
- 80 Макар обстоятелството, че жалбоподателите са били страни в антидъмпинговата процедура, да е без значение за констатацията, че налагането на антидъмпингови мита за продуктите на техните членове не създава право в тяхна полза и задължение в тяхна тежест, следва да се отбележи, че в десетото твърдение по жалбата според тях в качеството си на заинтересувани страни в антидъмпинговата процедура имат интерес на собствено основание да поискат отмяна на обжалвания регламент, поради това че били нарушени процесуалните им права, и по-точно по член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2 и член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния регламент.
- 81 От съдебната практика обаче следва, че участието по един или друг начин на дадено лице в производството за приемане на акт на Съюза може да го индивидуализира спрямо въпросния акт само когато приложимата уредба на Съюза му предоставя някои процесуални гаранции (вж. по аналогия решения от 4 октомври 1983 г., *Fediol/Комисия*, 191/82, Rec., EU:C:1983:259, т. 31 и от 17 януари 2002 г., *Rica Foods/Комисия*, T-47/00, Rec., EU:T:2002:7, т. 55).
- 82 Ето защо следва да се провери дали споменатите в точка 80 по-горе разпоредби от основния регламент предоставят процесуални гаранции на лицата, участвали в производството по приемане на регламента за налагане на антидъмпингови мита, както твърдят жалбоподателите.
- 83 Член 6, параграф 7 от основния регламент признава на представителни сдружения като жалбоподателите, които са заявили себе си в съответствие с член 5, параграф 10 правото въз основа на писмено искане да се запознаят с всяка информация, предоставена от страна по разследването и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Съюза или от неговите държави членки, ако тази информация е от съществено значение за формулирането на защитата, не е поверителна по смисъла на член 19 от него и се използва в разследването. Освен това им е дадено право да представят отговор във връзка с тази информация и коментарите им трябва да се вземат предвид, ако са подкрепени с достатъчно доказателства в отговора.
- 84 Впрочем член 20, параграфи 2, 4 и 5 от същия регламент предоставя на представителните сдружения правото да поискат окончателна информация за основните факти и съображения, на основата на които съществува намерение за препоръка за налагането на окончателни мерки или за прекратяване на разследване или процедура без въвеждане на мерки. Те имат право на забележки относно окончателната информация в рамките на най-малко 10 дни. В случая е безспорно, че жалбоподателите са имали достъп до неверителната преписка по разследването и са получили окончателната информация съгласно член 20, параграф 2 от основния регламент, както и допълнителната информация от 21 декември 2012 г.
- 85 При това положение, доколкото жалбоподателите основават жалбата си на защитата по силата на процесуалните гаранции, които са им предоставен с член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2, и член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния регламент, следва да се приеме, че настоящата жалба е допустима, доколкото се отнася до жалбоподателите, действащи в лично качество.

86 Във връзка с това жалбоподателите подчертават, че са процесуално легитимирани, тъй като са участвали в антидъмпинговата процедура като представителни сдружения, провеждащи диалога между Комисията и „цялото американско производство на биоетанол“. В това отношение те се позовават на решение от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия (C-313/90, Rec., EU:C:1993:111, т. 28—30), в което Съдът е приел, че разглежданото решение засяга положението на сдружение в качеството му на преговарящ. Въпреки това, от една страна, следва да се констатира, че положението на жалбоподателите като представително сдружение съгласно основния регламент е несъпоставимо с това на преговарящ, действащ официално от името на своите членове. От друга страна, следва да се отбележи, че това решение е било постановено във връзка с искане за отмяна, отправено от сдружение, на решение в областта на държавните помощи, а именно за отказ на Комисията да открие производството по член 108, параграф 2 ДФЕС, имащо за цел да установи несъвместимост с вътрешния пазар на предоставена помощ. По-специално CIRFS не е представлявало интересите на дружеството, получило разглежданата помощ. Настоящото дело обаче се отнася за приет антидъмпингов регламент. С обжалвания регламент Съветът не е отказал да открие дадено производство, а жалбоподателите считат, че представляват интересите на икономическите оператори, чийто продукт е обект на антидъмпинговата мярка. Следователно настоящото дело се отнася за положение, което е различно от онова, по повод на което е било постановено решение CIRFS и др./Комисия, посочено по-горе (EU:C:1993:111), което поради това в случая се оказва ирелевантно.

87 С оглед на съображенията, изложени в точки 77—86 по-горе, следва изводът, че в качеството на заинтересувани страни в производството на жалбоподателите следва да се признае процесуална легитимация, тъй като са пряко и лично засегнати, но допустимо е само позоваването от тяхна страна на десетото твърдение по жалбата, тъй като само то е насочено към защитата на процесуалните им права.

По процесуалната легитимация на жалбоподателите като представители на своите членове

88 Съветът, подкрепян от Комисията, счита, че жалбоподателите не са процесуално легитимирани като представители на своите членове.

89 Жалбоподателите оспорват тази аргументация.

90 В настоящия случай във връзка с разглеждането на процесуалната легитимация следва се направи разграничение между четиримата американски производители на биоетанол в представителната извадка и останалите членове на жалбоподателите.

91 За да се определи дали четиримата американски производители в представителната извадка са процесуално легитимирани във връзка с обжалвания регламент, следва да се провери дали те са пряко и лично засегнати от него по смисъла на втората хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС.

– По прякото засягане на жалбоподателите като представители на производителите на биоетанол в представителната извадка

92 По въпроса дали четиримата производители в представителната извадка са пряко засегнати от обжалвания регламент, следва да се констатира, че дружество, за чиито продукти е наложено антидъмпингово мито, е пряко засегнато от регламента за налагане на това антидъмпингово мито, тъй като последният задължава митническите власти на държавите членки да събират наложеното мито, без да им оставя каквото и да било право на преценка (вж. в този смисъл решения от 25 септември 1997 г., Shanghai Bicycle/Съвет, T-170/94, Rec, EU:T:1997:134, т. 41 и цитираната съдебна практика и от 19 ноември 1998 г., Champion Stationery и др./Съвет, T-147/97, Rec, EU:T:1998:266, т. 31).

- 93 В случая, първо, се налага констатацията, че вместо да налага индивидуално мито на всеки доставчик на въпросния продукт, с член 1, параграф 1 от обжалвания регламент за страната доставчик, а именно Съединените щати; се налага едно антидъмпингово мито за целия внос на биоетанол в чист вид, т.е. на етилов алкохол, произвеждан от селскостопански продукти, както и на биоетанол, съдържащ се в смеси с бензин със съдържание на етилов алкохол над 10 % (v/v). По-конкретно той налага антидъмпингово мито за цялата държава със ставка от 62,30 EUR за тон нетно тегло, приложимо пропорционално (в теглово изражение) на общото съдържание на биоетанол. Поради това е важно да се заключи, че обжалваният регламент не идентифицира вноса на биоетанол според индивидуалния му източник, посочвайки релевантните за износа оператори по търговската верига.
- 94 Второ, в съображение 12 от обжалвания регламент и в писмената защита Съветът отбелязва, че тъй като никой от четиримата производители в представителната извадка не е изнасял сам биоетанол за пазара на Съюза, техните продажби са били на вътрешния пазар към несвързани търговци/извършващи смесване предприятия, които впоследствие са го смесвали с бензин и са го препродавали на вътрешния пазар и за износ, по-специално за Съюза.
- 95 Трето, в същото съображение 12 от обжалвания регламент Съветът отбелязва, че петимата американски производители, включени в представителната извадка, „са посочили във формуляра за извадката, че извършват износ на биоетанол за Съюза“.
- 96 Четвърто, в съображения 10 и 11 от обжалвания регламент Съветът посочва, че в рамките на административната антидъмпингова процедура Комисията подбира извадка от шест производители на биоетанол в Съединените щати въз основа на най-големия представителен обем на износа на биоетанол за Съюза, разследването на който би могло да се осъществи по приемлив начин в рамките на наличното време. Едно дружество е изключено от извадката по време на разследването, тъй като е установено, че продукцията му не е била изнасяна за Съюза през разследвания период, т.е. през периода от 1 октомври 2010 г. до 30 септември 2011 г., а другите петима производители в представителната извадка са останали в нея.
- 97 От констатациите в точки 92—96 по-горе относно функционирането на пазара на биоетанол, установено от Съвета, следва, че самият той е приел в обжалвания регламент, че през разследвания период значително количество биоетанол от четиримата производители в представителната извадка е било изнасяно редовно за Съюза.
- 98 Констатацията в точка 97 по-горе впрочем е потвърдена от съображенията на Съвета и Комисията в хода на антидъмпинговата процедура, както и в техните писмени и устни изявления.
- 99 Действително, най-напред от една страна, следва да се отбележи, че в отговора си на писмените въпроси на Общия съд Съветът е констатирал, че „изглежда твърде вероятно“ биоетанолът, отговарящ на спецификациите на европейските стандарти (наричани по-нататък „спецификациите ЕС“), продаван в Съюза от двама търговци/извършващи смесване предприятия, които сътрудничат на Комисията по време на разследването, „да съдържа биоетанол, произведен от [поверително]¹“. От друга страна, Съветът е приел, че е „вероятно“ биоетанолът, продаван в Съюза от двама други търговци/извършващи смесване предприятия, „да съдържа биоетанол, произведен от [поверително]“.

1 — Заличени поверителни данни.

- 100 По-нататък Комисията е потвърдила по време на разследването в писмо от 30 януари 2013 г. до жалбоподателите, че осемте идентифицирани от нея търговци/извършващи смесване предприятия, които продават биоетанол, произведен от производителите в представителната извадка, представляват над 90 % от целия износ на биоетанол за Съюза през разследвания период.
- 101 Освен това в отговора на писмените въпроси на Общия съд Съветът е представил цифрови данни за съвкупните количества, които са отговаряли на спецификациите ЕС, продадени от петимата американски производители в представителната извадка през разследвания период на осемте търговци/извършващи смесване предприятия, на които са били поставени въпроси с помощта на въпросници в хода на разследването. Тези цифрови данни съответстват на над [поверително] от вноса на биоетанол с произход от САЩ на осемте търговци/извършващи смесване предприятия през същия период.
- 102 Накрая, Съветът е посочил в заседанието, че не оспорва износа за Съюза на повечето продажби на биоетанол, отговарящи на спецификациите ЕС. Действително в писмената защита Съветът единствено е посочил в това отношение, че търговците/извършващите смесване предприятия, които са оказали съдействие в производството, са се снабдявали с биоетанол от различни производители, смесвали са го и са го продавали за износ. Според него поради това не е било възможно да се идентифицира производителят в момента на износа за Съюза, нито да се проследят поотделно всички покупки и да се съпоставят нормалните стойности със съответните експортни цени.
- 103 От тези съображения следва, че в достатъчна степен е било доказано, че твърде значителните обеми биоетанол, закупени през разследвания период от осемте разследвани търговци/извършващи смесване предприятия от петимата американски производители на биоетанол в представителната извадка, са били в голямата си част изнасяни за Съюза. Съветът не представя никаква информация, която би била в противоречие или би могла да обори тази констатация.
- 104 Следователно трябва да се констатира, че четиримата американски производители в представителната извадка са пряко засегнати по смисъла на съдебната практика, цитирана в точки 67 и 92 по-горе, от антидъмпинговото мито, наложено с обжалвания регламент, тъй като са произвеждали продукта, за вноса на който след влизането в сила на обжалвания регламент се е прилагало антидъмпинговото мито.
- 105 Тази констатация не би могла да бъде оборена с останалите доводи на Съвета и Комисията.
- 106 Първо, с подкрепата на Комисията Съветът отбелязва, че през разследвания период жалбоподателите са представлявали производителите на биоетанол, но не и износителите му. За разлика от извършващите смесване предприятия/износители, производителите на биоетанол не били пряко засегнати от обжалвания регламент, доколкото в него Съветът не ги „упреква“, че прилагат антидъмпингови практики, и доколкото по отношение на преките им продажби не се начисляват антидъмпингови мита.
- 107 В това отношение следва да се отбележи, че в разрез с произтичащото от доводите на Съвета и Комисията, не следва поначало да се изключва, че производителите в представителната извадка, за разлика от износителите, имат право да атакуват обжалвания регламент.
- 108 Действително, видно от цитираната в точки 67, 69 и 92 по-горе съдебна практика, допустимостта на жалба против регламент за налагане на антидъмпингови мита не зависи от качеството на производител или износител.

- 109 Следва също да се напомни, че антидъмпинговите правила целят да осигурят защита срещу дъмпингов внос. От една страна, съгласно член 1, параграф 1 от основния регламент антидъмпингово мито може да се прилага за всеки дъмпингов продукт, чието допускане за свободно обращение в Съюза причинява вреда. От друга страна, съгласно съдебната практика антидъмпинговите процедури по принцип се отнасят до целия внос на определена категория продукти от трета страна, а не до вноса на продукти на определени предприятия (решение от 7 декември 1993 г., *Rima Eletrometalurgia/Съвет*, C-216/91, Rec, EU:C:1993:912, т. 17). При разглеждане на прякото засягане следователно е ирелевантно кого институциите „упрекват“, че прилага въпросните дъмпингови практики.
- 110 От изложеното следва, че след като антидъмпинговите мита са обвързани с изнасяните продукти, дори производителят да няма качеството износител на тези продукти, той може да се окаже засегнат в съществена степен от налагането им по отношение на съответния внасян в Съюза продукт.
- 111 В това отношение е важно да се подчертае, че в случая безспорно четиримата производители в представителната извадка са произвеждали етанол в чист вид през разследвания период и че търговците/извършващите смесване предприятия са добавяли техните продукти към бензин и са ги изнасяли за Съюза.
- 112 От съображенията, изложени в точки 107—111 по-горе, следва, че отбелязаните от Съвета и Комисията обстоятелства, съгласно които с обжалвания регламент членовете на жалбоподателите не се „упрекват“, че са прилагали дъмпингови практики, съгласно които по отношение на преките им продажби не се начисляват антидъмпингови мита и съгласно които по същество те не са износители, не позволяват поначало да се отхвърли прякото им засягане от приемането на обжалвания регламент в качеството им на производители в представителната извадка.
- 113 Второ, Комисията сочи, че обжалваният регламент не поражда правни последици за членовете на жалбоподателите и по отношение на тях последиците му могат единствено да бъдат непреки, тъй като те са продавали биоетанол на трети лица, които от своя страна имали възможност да изнесат част от него за Съюза. Според нея единствено констатацията за икономически ефект върху положението на членовете на жалбоподателите не е достатъчна да докаже прякото им засягане.
- 114 В тази връзка, дори да се допусне, че търговците/извършващите смесване предприятия понасят антидъмпинговото мито, и да се докаже, че търговската верига на биоетанола е прекъсната, така че да не са в състояние да прехвърлят антидъмпинговото мито върху производителите, следва все пак да се напомни, че налагането на такова мито променя правните условия, при които на пазара на Съюза ще се осъществява реализацията на биоетанола, произведен от четиримата производители в представителната извадка. При това положение правното положение на въпросните производители на пазара на Съюза при всички положения ще бъде пряко и съществено засегнато.
- 115 С оглед на същия мотив следователно се налага констатацията, че отново неправилно Комисията оспорва обстоятелството, че предприятие от търговската верига, различно от последния износител, за когото е констатирано, че извършва дъмпинг, може да оспорва антидъмпингово мито, „насочено към дъмпинговата практика на износителя, а не на предприятията по веригата за снабдяване“.
- 116 Трето, Комисията счита, че обжалваният регламент има само непреки последици за членовете на жалбоподателите, тъй като антидъмпинговото мито засягало пряко сделката между търговеца/извършващото смесване предприятие и вносителя. В това отношение следва да се отбележи, че структурата на договорните отношения между икономическите оператори по

търговската верига на биоетанола е без значение за това дали производителят на биоетанол е пряко засегнат от обжалвания регламент. Действително, от една страна, обратният извод би бил равнозначен на това да се приеме, че единствено производителят, който извършва преки продажби на продукта си на вносител в Съюза, може да бъде пряко засегнат от регламент за налагане на антидъмпингово мито за продукти негово производство, а това изобщо не е така съгласно основния регламент. От друга страна, подобен подход би довел до ограничаване на правната защита на производителите на продукти, за които се начисляват антидъмпингови мита, единствено с оглед на търговската структура за износ, прилагана от въпросния производител.

117 В този контекст следва да се отхвърли като неприложим и доводът на Комисията по време на заседанието, че за да бъде процесуално легитимиран, производителят трябва да е наясно, че неговият конкретен продукт се изнася за Съюза. Всъщност обстоятелството, че производителят знае точно какви стоки негово производство се изнасят за Съюза, е без значение за това дали е пряко засегнат от обжалвания регламент.

118 От прегледа, направен в точки 106—117 по-горе, е видно, че доводите на Съвета и Комисията, съгласно които четиримата производители в представителната извадка не са пряко засегнати от обжалвания регламент, трябва да се отхвърлят.

– По личното засягане на жалбоподателите като представители на производителите на биоетанол в представителната извадка

119 По въпроса дали четиримата американски производители в представителната извадка са били лично засегнати от обжалвания регламент, следва да се напомни, както беше констатирано в точка 69 по-горе, че актовете за налагане на антидъмпингови мита могат да засягат лично онези предприятия производители и износители, които могат да докажат, че са били идентифицирани в актовете на Комисията или на Съвета или засегнати от подготвителните разследвания.

120 Със сигурност страните спорят по въпроса дали в случая четиримата производители в представителната извадка притежават качеството износители на продукта тяхно производство.

121 Следва да се напомни, че съгласно изложената в точка 73 по-горе съдебна практика не се изключва възможността такива оператори също да бъдат лично засегнати от такъв регламент поради някои присъщи за тях качества, които ги разграничават от всички останали лица. След като жалбоподателите оспорват от името на четиримата производители в представителната извадка основателността на самото решение за налагане на антидъмпингово мито, те трябва да докажат, че същите имат особено положение по смисъла на решение Plaumann/Комисия, точка 68 по-горе (EU:C:1963:17, стр. 223) (вж. в този смисъл и по аналогия решение Комисия/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, т. 68 по-горе, EU:C:2005:761, т. 37).

122 В това отношение следва да се констатира, че дори да се допусне, че става дума за производителите на продукт, по отношение на който се начислява антидъмпингово мито, но които нямат никакво участие в неговия износ, това би било така със сигурност, в случай че първо — биха могли да докажат, че са били идентифицирани в актовете на Комисията или на Съвета или засегнати от подготвителните разследвания (вж. в този смисъл и по аналогия решение Allied Corporation и др./Комисия, т. 58 по-горе, EU:C:1984:68, т. 12), и второ — положението им на пазара би било засегнато в съществена степен от антидъмпинговото мито, което е предмет на обжалвания регламент (вж. в този смисъл и по аналогия решение Комисия/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, т. 68 по-горе, EU:C:2005:761, т. 37).

- 123 В случая, що се отнася до участието на четиримата американски производители в представителната извадка в административното производство, най-напред следва да се отбележи, както сочат жалбоподателите, че като американски производители на биоетанол са представили формуляри за представителната извадка в отговор на известието за откриване на Комисията (вж. т. 4 по-горе). Те са били включени в представителната извадка и са останали в нея до края на разследването.
- 124 По-нататък се налага констатацията, че четиримата американски производители в представителната извадка са участвали в подготвителното разследване. Като включени в представителната извадка производители те по-специално са съдействали на разследването, като са дали отговори на въпросниците на Комисията и са приели службите ѝ да извършат проверки на място в своите обекти.
- 125 Освен това техните данни са били използвани за изчисляването на нормалната стойност при подготвянето на неокончателния информационен документ.
- 126 Накрая, от други доказателства е видно, че някои от четиримата американски производители в представителната извадка са участвали и в други етапи от разглежданата антидъмпингова процедура. Действително, от една страна, в доклада на Комисията от 15 ноември 2012 г. относно изслушването от 11 септември 2012 г. служителят по изслушването е потвърдил, че неговото провеждане е било поискано от жалбоподателите, както и от Plymouth Energy Company и РОЕТ. От друга страна, в писмото от 20 февруари 2013 г., изпратено на адвокатите на жалбоподателите, Комисията посочва, че отговаря на доводите, приведени по-специално от „Plymouth“ във връзка с техните писмени забележки относно информационния документ от 21 декември 2012 г.
- 127 Следователно се налага констатацията, че четиримата американски производители в представителната извадка са били интензивно ангажирани в подготвителното разследване. Както от своя гледна точка, така и от гледна точка на Комисията те са били страни, участващи в подготвителното разследване, и тяхното положение е било разгледано от Комисията в рамките на процедурата по налагане на антидъмпинговото мито.
- 128 Освен това по въпроса дали положението на четиримата американски производители в представителната извадка на пазара е било в съществена степен засегнато от антидъмпинговото мито, предмет на обжалвания регламент, в точки 93—103 по-горе вече бе посочено, че твърде значителните обеми биоетанол, закупени през разследвания период от осемте разследвани търговци/извършващи смесване предприятия от американските производители на биоетанол в представителната извадка, са били в голямата си част изнасяни за Съюза и че след влизането в сила на обжалвания регламент за произвеждания от четиримата американски производители в представителната извадка биоетанол се начислява антидъмпинговото мито, наложено с този регламент при вноса на този биоетанол в Съюза. Действително няма спор, че производителите в представителната извадка са произвеждали изнасяния за Съюза биоетанол през разследвания период, а не търговците/извършващите смесване предприятия, които са го добавяли към бензин и са го изнасяли за Съюза. По този въпрос следва да се отбележи, че последните не се дефинират като производители на съответния продукт в обжалвания регламент.
- 129 От направените констатации следва, че четиримата американски производители в представителната извадка са били засегнати от подготвителните разследвания, тъй като са участвали интензивно в тях и в съществена степен са се оказали засегнати от антидъмпинговото мито, предмет на обжалвания регламент.

- 130 От съображенията, изложени в точки 119—129 по-горе, следва, че трябва да се приеме, че четиримата производители в представителната извадка, които са членове на жалбоподателите, са лично засегнати от обжалвания регламент по смисъла на втората хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 131 Този извод не се поставя под съмнение с оглед на останалите приведени от Съвета и Комисията доводи.
- 132 Първо, Съветът, подкрепян от Комисията, счита най-напред, че членовете на жалбоподателите не са лично засегнати от обжалвания регламент, поради това че макар някои техни членове да са били идентифицирани като производители в този регламент, дъмпингът се е прилагал от търговците/извършващите смесване предприятия и им е бил вменен в отговорност.
- 133 Най-напред следва да се отбележи в началото, че както бе констатирано в точки 123—27 по-горе, четиримата производители в представителната извадка са участвали напълно в подготвителното разследване и тяхното положение е било разгледано от Комисията в рамките на процедурата по налагане на антидъмпинговото мито. Освен това в точки 128 и 129 по-горе бе изяснено, че положението на пазара на четиримата членове на жалбоподателите, включени в представителната извадка, е било в съществена степен засегнато от антидъмпинговото мито, предмет на обжалвания регламент. С оглед на тези мотиви следва да се приеме, че четиримата производители в представителната извадка са били лично засегнати от обжалвания регламент.
- 134 На следващо място, доколкото Комисията добавя, че четиримата производители в представителната извадка не се „упрекват“, че се прилагат дъмпингови практики и че обжалваният регламент не представлява решение, което ги засяга заради собствените им действия, следва да се напомни, че споменатият регламент въвежда за страната антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол в Съюза, включително произведен от четиримата производители в представителната извадка. Следователно въпросът кой точно е прилагал въпросните дъмпингови практики, не е релевантен при определянето дали четиримата производители в представителната извадка са лично засегнати от обжалвания регламент. Всъщност въпросните производители търпят последиците от вменяването на антидъмпинговите практики дори в случай че отговорността за тях не им е била вменена.
- 135 Накрая, доколкото Съветът твърди, че четиримата производители в представителната извадка не били лично засегнати по смисъла на точка 45 от решение от 28 февруари 2002 г., BSC Footwear Supplies и др./Съвет (T-598/97, Rec, EU:T:2002:52), поради това че не могли да се считат за производители или износители, „на които е вменена отговорността за дъмпинговите практики“, е важно да се констатира, че възлагането на отговорността за дъмпинговите практики на предприятието, чиято активна процесуална легитимация се разглежда, не е необходимо условие, за да се направи извод, че то е лично засегнато. Съгласно съдебната практика, упомената в точка 73 по-горе, признаването на правото на някои категории икономически оператори да подават жалби за отмяна на антидъмпингови регламенти, не изключва възможността други оператори също да бъдат лично засегнати от такъв регламент поради някои присъщи за тях качества, които ги разграничават от всички останали лица. В това отношение следва да се отбележи, че вменяването на отговорност за дъмпинговата практика на производител или износител е обстоятелство, годно да го индивидуализира, но не и предварително изискване по отношение на тези икономически оператори. Всъщност съдът на Съюза е приемал, че такива икономически оператори са били лично засегнати, без да се основава на обстоятелството, че дъмпинговите практики могат да им бъдат вменени в отговорност (решения Allied Corporation и др./Съвет, т. 69 по-горе, EU:C:1985:227, т. 4, Shanghai Bicycle/Съвет, т. 92 по-горе, EU:T:1997:134, т. 39 и Champion Stationery и др./Съвет, т. 92 по-горе, EU:T:1998:266, т. 47).

- 136 Поради това доводът на Съвета, че членовете на жалбоподателите не са лично засегнати, тъй като не могли да се считат за производители или износители, на които е вменена отговорност за дъмпинговите практики въз основа на данни за търговската им дейност, не би могъл да се приеме. Действително в обратния случай би имало противоречие с принципа, очертан в посочената в точки 69—73 по-горе съдебна практика, според който не би могло дори да се изключи, че както вносителите, така и производителите от Съюза могат да са процесуално легитимирани.
- 137 Второ, Съветът, подкрепян от Комисията, счита, че факторът, който индивидуализира определени предприятия спрямо други по веригата на създаване на стойност, е установяването на дъмпинга въз основа на данни, предоставени от тях и отнасящи се до търговската им дейност. В това отношение Съветът и Комисията препращат към съдебната практика относно личното засягане на свързаните вносители. По-конкретно Комисията отбелязва, че от решение *Nashua Corporation* и др./Комисия и Съвет, т. 70 по-горе (EU:C:1990:115), както и от определение от 7 март 2014 г., *FESI/Съвет* (T-134/10, EU:T:2014:143) следва, че определящото обстоятелство е дали институциите действително са използвали данните по начин, индивидуализиращ предоставилото ги предприятие.
- 138 В тази връзка следва да се отбележи най-напред, че посочената от Комисията съдебна практика е ирелевантна в случая, тъй като положението на четиримата производители в представителната извадка не е съпоставимо с това на свързани вносители. Съдебната практика провежда разграничение във връзка с условията, при които производителите и износители, от една страна, и вносителите, от друга, биха били лично засегнати от регламентите за налагане на антидъмпингови мита (решения *Nashua Corporation* и др./Комисия, т. 70 по-горе, EU:C:1990:115, т. 14 и 15 и *Gestetner Holdings/Съвет* и Комисия, т. 70 по-горе, EU:C:1990:116, т. 17 и 18).
- 139 Освен това, противно на твърденията на Съвета, това, че е решил да не използва предоставените от включените в извадката производители на биоетанол данни, за да изчисли индивидуалния им дъмпингов марж, което точно се оспорва от жалбоподателите в първото им твърдение, не би могло да изключи допустимостта на подадена от тези производители жалба.
- 140 В това отношение следва да се отбележи, че Общият съд е констатирал по делото *Shanghai Bicycle/Съвет* (т. 92 по-горе, EU:T:1997:134, т. 38), в което е било наложено едно антидъмпингово мито върху вноса на разглеждания продукт с произход от Китай, че съдебната защита на предприятия, лично засегнати от антидъмпингово мито, не би могла да се влияе единствено от обстоятелството, че това мито е едно и е било въведено по отношение на определена държава, а не на отделни предприятия. Поради същото съображение обстоятелството, че в случая с обжалвания регламент антидъмпинговото мито е едно и наложено за страната, а не по отношение на производителите в представителната извадка, не би могло да попречи на съдебната защита на членовете на жалбоподателите.
- 141 От една страна, всъщност само по себе си използването на представителни извадки от институциите не би могло да съставлява валидно основание за отхвърлянето на процесуалната легитимация на производителите извън извадката, чиито данни не са били използвани от институциите. Това личи по-специално от решение от 11 юли 1996 г., *Sinochem Heilongjiang/Съвет* (T-161/94, Rec, EU:T:1996:101, т. 47 и 48), в което Общият съд е констатирал, че решението на Комисията да не вземе предвид представените от износител данни, засягащи случая по същество, не може да постави под съмнение извода, че този производител е бил засегнат от подготвителните разследвания. По аргумент за по-силното основание същото се отнася и за положението на включен в представителната извадка производител.

- 142 От друга страна, поставянето на допустимостта на жалбата, подадена от производител или износител, включен в представителната извадка, в зависимост от използването на предоставените от него данни би довело до извеждане по усмотрение на Съвета от всяка форма на пряк контрол от страна на Общия съд на прилагането на разпоредбите на основния регламент спрямо производители като тези в настоящия случай.
- 143 Поради това следва да се отхвърли доводът, че факторът, който индивидуализира определени предприятия спрямо други по веригата на създаване на стойност, е установяването на дъмпинга във основа на данни, предоставени от тях.
- 144 Трето, за разлика от жалбоподателите, Комисията счита, че мащабите на производството на техните членове не са релевантно обстоятелство за определяне на личното им засягане от обжалвания регламент. В това отношение следва да се отбележи, че от констатациите, изложени в точки 119—130 по-горе, следва, че четиримата производители в представителната извадка, които са членове на жалбоподателите, са лично засегнати от обжалвания регламент, без да се налага разглеждане на мащабите на тяхното производство на разглеждания продукт.
- 145 От направените в точки 132—144 по-горе констатации е видно, че доводите на Съвета и Комисията, съгласно които четиримата производители в представителната извадка не са лично засегнати от обжалвания регламент, трябва да се отхвърлят.

– По наличието на алтернативни способности за защита

- 146 Комисията твърди, че членовете на жалбоподателите не били лишени от способности за защита, ако желаели да започнат износ на биоетанол в Съюза. От една страна, могли да предвидят в договорите си с вносителите поемането на митата, за да могат да оспорват митническото задължение пред юрисдикциите на държавите членки. От друга страна, членовете, засегнати от антидъмпинговото мито, имали и възможност да поискат преразглеждане като новоизносител по силата на член 11, параграф 4 от основния регламент. Според Комисията в съответствие с посочената разпоредба новоизносителите във въпросната страна на износ, които не изнасяли продукта през разследвания период, на който се основават мерките, могли да искат започване на такова преразглеждане, ако докажели, че действително са изнасяли за Съюза след разследвания период, или ако могли да докажат, че са поели неотменимо договорно задължение за износ на голямо количество продукти за Съюза. Действащото мито за вносителите, за които бил въведен регистрационен режим, било отменено. Институциите провеждали ускорено преразглеждане, в резултат от което определяли дали по отношение на такъв новоизносител е налице дъмпинг. В такъв случай събирали митото ретроактивно.
- 147 Най-напред следва да се констатира, че въпросът дали членовете на жалбоподателите са имали други способности за защита на правата си, е без всякакво значение при разглеждане на прякото и лично засягане с оглед на обжалвания регламент.
- 148 По-нататък, доколкото с този довод Комисията предлага производителят или износителят да продава стоките в съответствие с условието по изпълнението на търговски договори (Инкотермс), известно като „доставено, мито платено“ (RDA), за да може да оспори съобщеното от националните органи митническото задължение пред националните юрисдикции, или да сключи търговска сделка с купувач в Съюза единствено с цел да може да обжалва митническото задължение пред националните юрисдикции и евентуално пред Съда, следва да се отбележи, че в съответствие със съображенията, изложени в точки 69—73 и 122 по-горе, няма такова ограничение на допустимостта на жалба, с която се иска отмяна и е подадена от производители, каквито са четиримата производители в представителната извадка. Действително, както бе отбелязано в точки 109 и 110 по-горе, антидъмпинговите мита следват разглеждания продукт. От това следва, че договорната връзка между износителя и

производителя няма никакво отношение към въпроса дали предвидените в споменатата съдебна практика условия трябва да са изпълнени или не. Следователно този довод на Комисията трябва да се отхвърли.

149 Накрая, доколкото с довода си Комисията посочва възможността да се иска преразглеждане от новоизносител по силата на член 11, параграф 4 от основния регламент, от една страна, се налага констатацията, че четвърта алинея от този параграф изключва изрично възможността за такова преразглеждане в случаите, при които Комисията е приложила метода на представителната извадка. От друга страна, при всички положения споменатият параграф не представлява подходящ алтернативен способ за защита за производителя, отговарящ на условията, очертани в съдебната практика, изложена в точки 69—73 по-горе. Всъщност този способ не му позволява например да отстрани последиците от антидъмпинговото мито за производството си, доколкото въпросният производител не е започнал да изнася продукцията си направо за Съюза. Поради това посоченият довод трябва да бъде отхвърлен.

150 От всички съображения, изложени в точки 92—149 по-горе, следва, че съгласно втората хипотеза по член 263, четвърта алинея ДФЕС жалбоподателите са активно легитимирани да подадат настоящата жалба, доколкото тя е насочена към отмяна на обжалвания регламент в частта, засягаща четиримата производители в представителната извадка.

По процесуалната легитимация на жалбоподателите като представители на своите членове, различни от четиримата производители в представителната извадка

151 Следва да се приеме, че жалбоподателите не са изложили нито един конкретен довод в писмените си изявления и не са представили никаква съдържаща се в преписката пред Общия съд информация, позволяващи му да стигне до извода, че един или няколко от членовете им, които не са били включени в представителната извадка на американските производители, са били пряко засегнати от въведеното с обжалвания регламент антидъмпингово мито.

152 Всъщност извън четиримата американски производители в представителната извадка, Marquis Energy, Murex и CHS, жалбоподателите не са посочили поименно никой друг свой член, който според тях би бил процесуално легитимиран в случая.

153 Освен това жалбоподателите не са представили никакви доказателства за това, че за Съюза е бил изнасян биоетанол на един или друг от членовете и поради това е бил обложен с разглежданото антидъмпингово мито. При това положение не може да се счита, че останалите членове на жалбоподателите са могли да бъдат пряко засегнати от обжалвания регламент.

154 Като се има предвид, че не е доказано пряко засягане от обжалвания регламент на членове на жалбоподателите, различни от четиримата производители в представителната извадка, следва съгласно цитираната в точка 65 по-горе съдебна практика да се отбележи, че съгласно втората и третата хипотеза, посочени в член 263, четвърта алинея ДФЕС, жалбоподателите не са активно процесуално легитимирани по настоящото жалба, доколкото с нея се иска отмяна на обжалвания регламент, поради това че той засяга техните членове, различни от четиримата производители в представителната извадка.

По правния интерес

155 Следва да се посочи, че според Комисията жалбоподателите нямат възникнал и съществуващ интерес от отмяна на обжалвания регламент. Тя сочи, че те не са оспорили липсата на износ на биоетанол за Съюза от техните членове през разследвания период и че не са доказали и започването му от страна на техните членове към момента на подаване на жалбата. Поради

това продажбите им не били обложени с наложеното от обжалвания регламент антидъмпингово мито. С оглед на това отмяната на обжалвания регламент не можела да поражда правни последици по отношение на техните членове.

156 Жалбоподателите оспорват тези доводи.

157 В това отношение следва да се напомни, че съгласно член 40, четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз исканията в писменото становище при встъпване могат да се изразяват само в подкрепа на исканията на една от основните страни. Освен това съгласно член 142, параграф 3 от Процедурния правилник встъпилата страна е обвързана от етапа, на който се намира производството към момента на встъпването. От това следва, че Комисията не е легитимирана да повдига възражение за недопустимост, изведено от липсата на правен интерес на жалбоподателите, което не е било повдигнато от Съвета, и че при това положение Общият съд няма задължение да разглежда настоящото твърдение за недопустимост. Що се отнася обаче до възражение за недопустимост поради липсата на абсолютна процесуална предпоставка, правният интерес на жалбоподателите следва да се разгледа служебно (вж. в този смисъл решение CIRFS и др./Комисия, т. 86 по-горе, EU:C:1993:111, т. 20—23).

158 Следва да се констатира, че правният интерес представлява съществена и главна предпоставка за всяко обжалване по съдебен ред (решение от 10 април 2013 г. GRP Security/Сметна палата, T-87/11, EU:T:2013:161, т. 44) и с оглед на предмета на обжалване трябва да съществува към момента на подаване на жалбата, тъй като в противен случай същата би била недопустима. Правният интерес трябва да продължава да съществува до произнасянето на решението (вж. решение от 7 юни 2007 г., Wunenburger/Комисия, C-362/05 P, Сб., EU:C:2007:322, т. 42 и цитираната съдебна практика).

159 Наличието на правен интерес предполага резултатът от жалбата да донесе полза на страната, която я е подала (вж. в този смисъл решения от 19 юли 2012 г., Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, Сб., EU:C:2012:471, т. 46 и цитираната съдебна практика и от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, Сб., EU:T:2009:72, т. 43 и цитираната съдебна практика).

160 В случая е достатъчна констатацията, че по същество според Комисията наложеното с обжалвания регламент антидъмпингово мито не засяга биоетанола, произведен от членовете на жалбоподателите, тъй като се изнася от търговците/извършващите смесване предприятия. Въпреки това вече бе констатирано в точка 104 по-горе, че четиримата американски производители в представителната извадка са производителите на продукта, при вноса на който в Съюза се начислява антидъмпингово мито. Следователно, от една страна, жалбоподателите имат правен интерес в случая, доколкото отмяната на антидъмпинговото мито, наложено с обжалвания регламент, начислявано при внос в Съюза на биоетанол, произведен от техни включени в представителната извадка членове, може да бъде от полза за тях. От друга страна, следва да се отбележи, че жалбоподателите имат правен интерес в случая, доколкото в рамките на десетото твърдение сочат, че са били нарушени собствените им процесуални права.

161 С оглед на всичко изложено дотук следва:

- настоящата жалба да се отхвърли като недопустима, доколкото с нея се иска отмяна на обжалвания регламент по отношение на Marquis Energy (вж. т. 51 по-горе),
- да се отхвърлят първите девет твърдения като недопустими, доколкото жалбоподателите твърдят, че са процесуално легитимирани в лично качество (вж. т. 87 по-горе),

— настоящата жалба да се отхвърли като недопустима, доколкото с нея се иска отмяна на обжалвания регламент по отношение на членовете на жалбоподателите, различни от петте включени в представителната извадка американски производители (вж. т. 55 и 154 по-горе).

162 Следва обаче да се констатира, че настоящата жалба е допустима, доколкото жалбоподателите искат:

— първо — отмяна на обжалвания регламент в частта, засягаща четиримата американски производители в представителната извадка (вж. т. 150 по-горе), и

— второ — отмяна на обжалвания регламент, доколкото с десетото твърдение сочат нарушение на собствените си процесуални права по време на антидъмпинговата процедура (вж. т. 87 по-горе).

2. По същество

По първото твърдение за нарушение на член 2, параграф 8, член 9, параграф 5 и член 18, параграфи 1, 3 и 4 от основния регламент, за нарушение на принципите на правна сигурност, оправдани правни очаквания и добра администрация, както и за явни грешки в преценката, допуснати от Съвета поради отказа му да изчисли индивидуален дъмпингов марж и, когато е необходимо, да определи индивидуално антидъмпингово мито за членовете на жалбоподателите, включени в представителната извадка

163 Доколкото настоящата жалба е допустима, поради това че е подадена от името на четиримата американски производители в представителната извадка, следва разглеждането на делото по същество да започне от първото твърдение.

164 В първото си твърдение жалбоподателите сочат по същество, че като е отказал да изчисли индивидуални дъмпингови маржове за членовете им, които произвеждат съответния продукт в Съединените щати и са включени в представителната извадка на производителите/износителите, и вместо тях е въвел дъмпингов марж за страната, Съветът е нарушил няколко разпоредби от основния регламент, както и принципите на правна сигурност, оправдани правни очаквания и добра администрация.

165 Първото твърдение се състои от четири части. Първата част е за нарушение на член 2, параграф 8 от основния регламент, що се отнася до определянето на экспортната цена. Втората част е за нарушение на член 9, параграф 5 от основния регламент, който въвежда задължение за институциите да налагат индивидуални мита за всеки доставчик. Третата част е за твърдени нарушения на член 18, параграфи 1, 3 и 4 от посочения регламент, който е свързан с използването на най-добрите налични данни, доколкото институциите използвали данни, предоставени от несвързани търговци/извършващи смесване предприятия за изчисляването на дъмпингов марж за страната. Накрая, четвъртата част е за нарушение на принципите на правна сигурност, оправдани правни очаквания и добра администрация.

166 На следващо място, следва да се започне с разглеждане на втората част от първото твърдение.

167 Във втората част на първото твърдение жалбоподателите по същество сочат, че Съветът е трябвало да изчисли индивидуален дъмпингов марж и индивидуално антидъмпингово мито за всеки от четиримата американски производители в представителната извадка. Тъй като вместо дъмпингов марж Съветът прибегнал до антидъмпингово мито за страната по отношение на всички страни, осъществяващи дейност във връзка с производството на биоетанол в

Съединените щати, той нарушил член 9, параграф 5 от основния регламент, принципите на правна сигурност и оправдани правни очаквания, както и задължението си да представи мотиви.

168 По-конкретно според жалбоподателите член 9, параграф 5 от основния регламент транспонира в правото на Съюза членове 6.10 и 9.2 от Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ГАТТ) (ОВ L 336, стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 118, наричано по-нататък „антидъмпинговото споразумение на СТО“). Според жалбоподателите членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО въвеждат задължение за изчисляване на индивидуални дъмпингови маржове и определяне на индивидуални антидъмпингови мита за производителите и износителите, освен за невключени в представителната извадка „износители“, в случай че се прави такава, и от друга страна, за износители, които съставляват единно икономическо образувание с държавата. При това положение тълкуването на Комисията на понятието „неприложимо“, използвано в член 9, параграф 5 от основния регламент, съгласно което било възможно да се прилагат изключения от задължението за определяне на индивидуални дъмпингови маржове и антидъмпингови мита, различни от посочените, например като свързаното със структурата на американския износ на биоетанол или с начина, по който продуктът се изнася, било неправилно и незаконно.

169 Съветът, подкрепян от ePure, оспорва тези доводи. По същество, от една страна, той счита, че когато институциите не са в състояние да възстановят движението на всяка покупка, нито да съпоставят нормалните стойности със съответните експортни цени, както в случая, член 9, параграф 5 от основния регламент не би могъл да ги задължи да определят индивидуални за всеки производител антидъмпингови мерки. За него това би било невъзможно. От друга страна, той твърди, че понятието „неприложимо“, използвано в член 9, параграф 5 от основния регламент, е по-общо по обхват от използваното в членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, поради което позволява прилагането на изключение от задължението за определяне в случая на индивидуални дъмпингови маржове и антидъмпингови мита.

170 В това отношение следва да се отбележи, че член 9, параграф 5, първа алинея от основния регламент в първоначалната му редакция, която е приложима в случая, тъй като член 2, втора алинея от Регламент (ЕС) № 765/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юни 2012 година за изменение на основния регламент (ОВ L 237, стр. 1) предвижда, че изменената редакция на член 9, параграф 5 от основния регламент се прилага за всички започнали разследвания след датата на влизане в сила на Регламент № 765/2012, гласи, че антидъмпингово мито се налага в подходящ за всеки случай размер, на недискриминационна основа, върху вноса на даден продукт от всеки източник, за който се установи, че е обект на дъмпинг и причинява вреда, с изключение на внос от онези източници, от които са приети гаранции съгласно условията на основния регламент. Същият параграф предвижда още, че регламентът, с който се налага митото, посочва митото за всеки доставчик или, ако това е неприложимо и най-общо, когато член 2, параграф 7, буква а) от същия регламент се прилага, съответната доставяща страна.

171 Член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО предвижда следното:

„Като правило властите следва да определят индивидуален марж на дъмпинга относно всеки засегнат износител или производител на разследваната стока. В случаите, когато броят на производителите, износителите и вносителите или на видовете стоки е толкова голям, че да направи неприложимо такова определяне, властите могат да ограничат проучването до разглеждане на достатъчен брой заинтересовани страни или стоки, като използват група избрани образци, която е статистически валидна от гледна точка на информацията, с която разполагат властите по време на подбора, или въз основа на най-високия процент от обема на износа от въпросната държава, който може основателно да бъде разследван“.

172 Член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО гласи:

„Когато антидъмпингово мито се въвежда по отношение на която и да било стока, това мито се събира в съответния размер във всеки отделен случай, на недискриминационна основа, върху целия внос на такива стоки от всички източници, за които е установено, че правят дъмпинг или предизвикват вреда, освен вносите от онези източници, чиито гаранции по цените съгласно условията в това споразумение са приети. Властите следва да назоват доставчика или доставчиците на засегнатата стока. В случай че има няколко доставчици от една и съща държава и е невъзможно да бъдат назовани всички, властите могат да назоват страната доставчик“.

173 За да се прецени дали Съветът е имал основание да изчисли дъмпингов марж за страната и следователно да наложи антидъмпингово мито по отношение на нея, следва да се разгледа, първо — дали в настоящия случай антидъмпинговото споразумение на СТО е релевантно за тълкуването на член 9, параграф 5 от основния регламент, второ — дали четиримата американски производители в представителната извадка поначало имат право да им бъде наложено индивидуално антидъмпингово мито съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент и трето — дали Съветът е имал основание да приеме, че от това общо правило съществува изключение, поради това че в обжалвания регламент е „неприложимо“ да се уточнят индивидуалните суми за всеки доставчик.

По прилагането на антидъмпинговото споразумение на СТО в настоящия случай

174 От съображенията на основния регламент, и по-специално от съображение 3, следва, че той по-специално има за цел да въведе в правото на Съюза новите и детайлни правила, съдържащи се в антидъмпинговото споразумение на СТО (вж. по аналогия решения от 9 януари 2003 г., *Petrotub и Republica/Съвет*, C-76/00 P, Rec, EU:C:2003:4, т. 55 и от 24 септември 2008 г., *Reliance Industries/Съвет и Комисия*, T-45/06, Сб., EU:T:2008:398, т. 89). Посоченото съображение освен това предвижда също, че условията, предвидени в споразумението, следва да се въведат, доколкото е възможно, в законодателството на Съюза, с цел да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на тези правила. Сред изброените в това съображение правила, транспонирани в правото на Съюза с помощта на основния регламент, се съдържат по-специално отнасящите се до въвеждането на антидъмпингови мита, а именно членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО.

175 Същевременно многократно е било постановявано, че предвид своя характер и смисъл споразуменията на Световната търговска организация (СТО), сред които е и антидъмпинговото споразумение на СТО, по принцип не попадат сред нормите, с оглед на които съдът на Съюза упражнява контрол за законосъобразност върху актовете на институциите на Съюза (вж. решения *Petrotub и Republica/Съвет*, т. 174 по-горе, EU:C:2003:4, т. 53 и цитираната съдебна практика и от 18 декември 2014 г., *LVP*, C-306/13, Сб., EU:C:2014:2465, т. 44 и цитираната съдебна практика).

176 Освен това според съда на Съюза да се приеме, че задачата за осигуряване на съответствието на правото на Съюза с нормите на СТО е пряко задължение на съда на Съюза, означава да се лишат законодателните или изпълнителните му органи от свободата на действие, с която разполагат подобни органи на търговските партньори на Съюза. Всъщност е безспорно, че определени договарящи страни, между които са най-важните партньори на Съюза от търговска гледна точка, са достигнали именно до заключението в светлината на предмета и целта на споразуменията на СТО, че последните не са сред нормите, от гледна точка на които техните съдебни органи контролират законосъобразността на вътрешните правни норми. Ако такава липса на реципрочност бъде приета, има опасност тя да доведе до нарушение на равновесието

- при прилагането на нормите на СТО (вж. решения от 9 септември 2008 г., FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, Сб., EU:C:2008:476, т. 119 и цитираната съдебна практика и LVP, т. 175 по-горе, EU:C:2014:2465, т. 46 и цитираната съдебна практика).
- 177 Единствено в хипотезата, в която Съюзът е искал да се изпълни особено задължение, поето в рамките на СТО, или в случай че актът на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби на споразуменията на СТО, съдът на Съюза има задачата да осъществи контрол за законосъобразност на разглеждания акт на Съюза с оглед на правилата на СТО (вж. решения Petrotub и Republica/Съвет, т. 174 по-горе, EU:C:2003:4, т. 54 и цитираната съдебна практика и LVP, т. 175 по-горе, EU:C:2014:2465, т. 47).
- 178 Във връзка с транспонирането на антидъмпинговото споразумение на СТО с член 9, параграф 5 от основния регламент следва да се отбележи, че последният, чиято първоначална редакция е приложима в случая, е изменен с Регламент № 765/2012, поради това че Органът за уреждане на спорове на СТО (наричан по-нататък „ОУС“) е приел доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. (WT/DS397/AB/R, наричан по-нататък „докладът на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“) и доклада на специалната група от 3 декември 2010 г. (WT/DS397/R), изменен с доклада на апелативния орган по случая „Европейски общности — окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“ (наричан по-нататък „случаят „скрепителни елементи“).
- 179 В съображенията на Регламент № 765/2012 законодателят на Съюза напомня, че в докладите на СТО е било констатирано по-специално, че член 9, параграф 5 от основния регламент не е в съответствие с членове 6.10, 9.2 и 18.4 от антидъмпинговото споразумение на СТО и с член XVI:4 от Споразумението за СТО (ОВ L336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5). В съображения 5 и 6 от Регламент № 765/2012 законодателят на Съюза е потвърдил, че е внесъл изменения в член 9, параграф 5 от основния регламент с намерението да прилага препоръките и решенията на СТО във връзка със случая „скрепителни елементи“ по начин, при който се съблюдават задълженията на Съюза в рамките на СТО.
- 180 Налага се констатацията, че от самото приемане на Регламент № 765/2012 следва, че според законодателя на Съюза с член 9, параграф 5 от основния регламент Съюзът е имал намерение да изпълни конкретно задължение, поето в рамките на СТО, съдържащо се в случая в членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО.
- 181 От една страна, от тези констатации следва, че Регламент № 765/2012 признава, че с член 9, параграф 5 от основния регламент в правото на Съюза се транспонират задълженията, произтичащи от членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, както основателно отбелязват жалбоподателите.
- 182 От друга страна, следва да се констатира, че измененията, внесени в текста на член 9, параграф 5 от основния регламент по силата на Регламент № 765/2012, се отнасят до промяна в изключение от задължението за налагане на индивидуални антидъмпингови мита по отношение на износителите, за които се прилага член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. По същество те обаче не се отнасят до частта от член 9, параграф 5 от основния регламент, която е релевантна в случая и съгласно която регламентът, с който се налага митото, посочва митото за всеки доставчик или, ако това е неприложимо, съответната доставяща страна.
- 183 По-конкретно е важно да се констатира, че законодателят на Съюза не е счел за необходимо да измени израза „вноса на даден продукт от всеки източник, за който се установи, че е обект на дъмпинг и причинява вреда“, както и понятията „доставчик“ и „неприложимо“, за да приведе в изпълнение препоръките и решенията на СТО във връзка със случая „скрепителни елементи“ по

начин, при който се съблюдават задълженията му в рамките на СТО. При това положение релевантните в случая понятия са с едно и също значение съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент както в първоначалната му редакция, така и в редакцията след измененията с Регламент № 765/2012.

- 184 Поради това от горните съображения следва, че член 9, параграф 5 от основния регламент в първоначалната му редакция, доколкото той е релевантен в случая, трябва да се тълкува в съответствие с членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО.

По въпроса дали четиримата американски производители в представителната извадка имат право да искат прилагането на индивидуално антидъмпингово мито по силата на член 9, параграф 5 от основния регламент

- 185 Жалбоподателите считат, че производител, който е включен в представителната извадка, каквито са четиримата американски производители в представителната извадка, има право да иска прилагането на индивидуално антидъмпингово мито по силата на член 9, параграф 5 от основния регламент.

- 186 В отговор Съветът заявява, че нито антидъмпинговото споразумение на СТО, нито основният регламент изискват институциите да направят „невъзможното“. Когато институциите не били в състояние да проследят всяка покупка, нито да съпоставят нормалните стойности със съответните експортни цени, както в случая, те нямали задължение да определят индивидуални за всеки производител антидъмпингови мерки.

- 187 За да се установи дали включен в представителната извадка производител на дъмпинговия продукт е имал право да иска прилагането на индивидуално антидъмпингово мито, следва да се отбележи, че член 9, параграф 5 от основния регламент, както и член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО установяват, че по принцип трябва на всеки доставчик да се наложи индивидуално антидъмпингово мито за вноса на даден продукт от всеки източник, за който се установи, че е обект на дъмпинг и причинява вреда. От текста на тези разпоредби следва, че оператор, за когото се счита, че няма качеството „доставчик“, няма право да му бъде определяно индивидуално антидъмпингово мито.

- 188 При това положение следва да се отбележи, че съгласно точка 624, буква а), подточка i) от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“, член 9, параграф 5 от основния регламент се отнася не само до налагането на антидъмпингови мита, но и до изчисляването на дъмпинговите маржове.

- 189 Във връзка с правото на СТО следва да се констатира, че когато органите прилагат метода на представителната извадка, член 6.10.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО предвижда, че те трябва да определят индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, който не е бил първоначално подбран за тази цел и подаде необходимата информация навреме, за да може тя да бъде взета под внимание при разследването, освен ако броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалното им разглеждане би обременило излишно властите и би им попречило своевременно да приключат разследването.

- 190 От тази разпоредба следва, че освен ако броят на износителите или производителите е много голям, натовареният с разследването орган се очаква да определи индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, който не е бил първоначално подбран и подаде необходимата информация навреме, за да може тя да бъде взета под внимание при разследването. В това отношение съгласно точка 6.90 от доклада на специалната група от 28 септември 2001 г. (WT/DS189/R) по случая „Аржентина — окончателни антидъмпингови

мерки при вноса на подови керамични плочи с произход от Италия“ е отбелязано, че общото правило, закрепено в първото изречение на член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО, изискващо определяне на индивидуален дъмпингов марж за всеки известен износител или производител на разследваната стока, е изцяло приложимо за износителите, избрани за проучване съгласно второто изречение от същия член. Посоченото изречение позволявало на натоварения с разследването орган да ограничи проучването до определени износители или производители, но не предвиждало дерогиране на общото правило, според което се изисквало определяне на индивидуални маржове за включените в проучването износители или производители. След като дори производителите, които не са били включени в първоначалната представителна извадка, имат право да им бъде изчислен индивидуален марж, следва, съгласно посочения доклад, че включените в тази извадка производители също имат такова право.

- 191 Поради това следва да се констатира, че натовареният с разследването орган се очаква да определи индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, който е бил включен в представителната извадка на доставчиците на дъмпинговия продукт.
- 192 От това съгласно правната уредба на СТО следва, че всеки износител или производител, включен в представителната извадка, който е съдействал на органа, натоварен с разследването през цялото време на провеждането му, отговаря на условията да бъде считан за „доставчик“ по смисъла на член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО.
- 193 Във връзка с разпоредбите на основния регламент следва да се отбележи, както вече бе констатирано в точки 183 и 184 по-горе, че член 9, параграф 5 от него в първоначалната му редакция, доколкото той е релевантен в случая, трябва да се тълкува в съответствие с разпоредбите на антидъмпинговото споразумение на СТО. Освен това член 17, параграф 1 от основния регламент предвижда също, че когато броят на първоначалните жалбоподатели в процедурата, на износителите или вносителите, видовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на представителни извадки. Параграф 3 от същия член предвижда, че когато Комисията изготвя представителна извадка, все пак се определя индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, различен от първоначално подбраните, които представи в определения срок необходимата информация, освен ако броят на износителите и производителите е толкова голям, че индивидуалните разследвания биха затруднили необосновано разследването и биха забавили приключването му в подходящ срок. Важно е да се констатира, че от споменатите разпоредби на основния регламент, тълкувани в съответствие с правната уредба на СТО, следва също, че след като производителите, които не са били включени в първоначалната представителна извадка, имат право да им бъде изчислен индивидуален марж, по аргумент за по-силното основание, включените в тази извадка производители също имат такова право. В това отношение следва също да се отбележи, че член 9, параграф 6, последно изречение от основния регламент напомня, че индивидуални мита се налагат към вноса на износителите или производителите, на които е предоставено индивидуално третиране, както е предвидено в член 17.
- 194 От това следва, съгласно разпоредбите на основния регламент, че всеки износител или производител, включен в представителната извадка на доставчиците на дъмпинговия продукт и който следователно е съдействал на органа, натоварен с разследването през цялото време на провеждането му, отговаря на условията да бъде считан за „доставчик“ по смисъла на член 9, параграф 5 от този регламент.
- 195 В това отношение следва да се напомни, че целта на изготвяне на представителна извадка на производители-износители е възможно най-точно в рамките на ограничено разследване да се установи ценовият натиск върху промишлеността на Съюза. Поради това Комисията има право във всеки момент да промени състава на представителната извадка в съответствие с нуждите на разследването. Действително нито една разпоредба от антидъмпинговото споразумение на СТО

или от основния регламент не задължава институциите да оставят в представителната извадка на доставчиците на дъмпинговия продукт първоначално включените в нея производители, ако считат, че те нямат качеството на доставчици или не представляват източник на внос на дъмпинговия продукт, нанасящ вреда. По въпроса дали определен оператор следва да остане в представителната извадка, е необходимо да се констатира, че Комисията разполага с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглежда (вж. по аналогия решение от 27 септември 2007 г., Ikea Wholesale, C-351/04, Сб., EU:C:2007:547, т. 40). Доколкото обаче Комисията не е изключила някой производител, който е част от представителната извадка на доставчиците на дъмпинговия продукт, по принцип е била длъжна да му изчисли индивидуален дъмпингов марж, както и да му наложи индивидуално антидъмпингово мито.

196 С оглед на тези съображения следва да се провери дали четиримата американски производители в представителната извадка са имали право да искат прилагането на индивидуално антидъмпингово мито по силата на член 9, параграф 5 от основния регламент.

197 В случая следва да се констатира най-напред, че макар Комисията да изключва производител, който първоначално е бил в представителната извадка, поради това че биоетанолът, произведен от него, не е бил изнасян за Съюза, поради което той не е бил източник на продукта, предмет на дъмпингови практики, тя все пак е запазила четиримата американски производители в представителната извадка на доставчиците на дъмпинговия продукт до края на административното производство.

198 Във връзка с наличието на внос в Съюза на биоетанол от четиримата американски производители в представителната извадка, за който внос беше констатирано, че е предмет на дъмпинг и нанася вреда, в точки 93—104 по-горе бе посочено, че част от произведения от тях биоетанол е бил изнасян за Съюза и че износът от това производство след влизането в сила на обжалвания регламент е бил обмитяван с въведеното от него антидъмпингово мито. Освен това, видно от точка 338 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“, предписанията на член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, според които антидъмпинговите мита в съответния размер във всеки отделен случай се събират върху целия внос от всички източници, се отнасят до разследваните износители или производители, взети поотделно. В това отношение съображение 60 от обжалвания регламент гласи, че в разследването са били обхванати, от една страна, производителите на биоетанол и от друга, търговците/извършващите смесване предприятия, които изнасят разглеждания продукт за пазара на Съюза. От това следва, че четиримата американски производители в представителната извадка са „източници“ на вноса на продукта, за който се дължи антидъмпинговото мито, въведено с обжалвания регламент, по смисъла на член 9, параграф 5 от основния регламент и на член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО.

199 Освен това следва да се отбележи, че Съветът не оспорва съдействието на четиримата американски производители в представителната извадка с институциите по време на цялото разследване, както и че поради това не е имало никакво основание да бъдат изключвани от представителната извадка поради липса на съдействие.

200 Също така е важно да се отбележи, че институциите не са изключили четиримата американски производители в представителната извадка, поради това че не са имали качеството на доставчик. За сметка на това в съображение 63 от обжалвания регламент Съветът счита, че структурата на промишлеността, свързана с биоетанола, както и начинът, по който разглежданият продукт се произвежда и продава на американския пазар и се изнася за Съюза, правят практически неприложимо установяването на индивидуални дъмпингови маржове за американските производители. Той счита, че не е бил в състояние да проследи отделните покупки, нито да съпостави нормалните стойности със съответните експортни цени по отношение на включените в представителната извадка производители, поради което е сигнал

до извода, че за него не е било възможно да определя индивидуални дъмпингови маржове съгласно член 9, параграф 5 от основния регламент. От тези съображения следва, че Съветът е искал да приложи антидъмпинговото мито спрямо продуктите на четиримата американски производители в представителната извадка, без да провежда разграничение между случаите, в които са били изнесени от търговци/извършващи смесване предприятия, и случаите, в които са били изнесени от самите тях.

- 201 От това следва, че като запазва четиримата американски производители в представителната извадка като участващи в представителната извадка на американските производители и износители, Комисията е приела, че те са „доставчици“ на дъмпинговия продукт и следователно че по принцип Съветът е бил длъжен по силата на член 9, параграф 5 от основния регламент да изчисли индивидуален дъмпингов марж, както и да наложи индивидуални антидъмпингови мита на всеки от тях.
- 202 Тази констатация не се поставя под съмнение от довода на Съвета, че когато институциите не са в състояние да проследят всяка покупка, нито да съпоставят нормалните стойности със съответните експортни цени, както в случая, те нямат задължение да определят индивидуални за всеки производител антидъмпингови мерки.
- 203 Веднага следва да бъде посочено, че в решение от 15 ноември 2012 г., *Zhejiang Aokang Shoes/Съвет* (C-247/10 P, EU:C:2012:710, т. 33) е постановено, че член 2, параграф 7 от основния регламент е част от разпоредбите му, уреждащи само определянето на нормалната стойност, докато член 17 от същия, отнасящ се до представителната извадка, е част от разпоредбите, свързани по-специално с наличните методи за определяне на дъмпинговия марж, поради което става дума за разпоредби с различно предназначение и съдържание. В тази връзка следва да се отбележи, че по аналогия същият принцип важи за съотношение между член 2, параграфи 8 и 9 от основния регламент, отнасящи се до някоя от релевантните за изчисляване на дъмпинговия марж стойности, от една страна, и член 9, параграф 5 от същия регламент, отнасящ се до самия дъмпингов марж, от друга страна. При това положение разпоредбите на основния регламент, посветени на определянето на нормалната стойност или на експортната цена, са с различни съдържание и цел в сравнение с разпоредбите относно наличните методи за определяне на дъмпинговия марж, например предвидените в член 9, параграф 5 и в член 17 от споменатия регламент.
- 204 Освен това от точка 325 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ следва, че необходимостта определен орган да възстанови нормалната стойност и/или експортната цена за един или няколко износителя или производителя, не означава непременно, че се прави изключение от общото правило за определяне на индивидуални дъмпингови маржове и че дъмпинговите маржове, основаващи се на нормална стойност или експортна цена, конструирана въз основа на едни и същи сведения за множество доставчици, не са идентични с приложимия за страната марж.
- 205 В това отношение следва да се отбележи, че нито член 9, параграф 5 от основния регламент, нито член 6.10 или член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО предвиждат, че институциите трябва да са в състояние да проследят всяка покупка и да съпоставят нормалните стойности със съответните експортни цени, за да бъдат задължени да определят индивидуален дъмпингов марж и да наложат индивидуално антидъмпингово мито на всеки доставчик. Следователно подобни затруднения са без значение по въпроса дали трябва да се наложи индивидуално антидъмпингово мито и следва да се отбележи, че в рамките на основния регламент са налице други инструменти за отстраняване на недостатъците в подобни случаи.

- 206 Когато обаче институциите срещнат затруднения при определяне на нормалната стойност или на експортната цена по отношение на определени производители или износители, член 2, параграфи 3 и 9 от основния регламент определят правилата относно възможността за възстановяването на тези стойности.
- 207 Всъщност член 2, параграф 9 от основния регламент предвижда, че когато няма експортна цена или има вероятност тя да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трето лице, експортната цена се конструира въз основа на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на несвързан купувач, или, ако продуктите не се препродават на несвързан купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа. В тези случаи се извършват корекции за всички разходи, включително мита и данъци, натрупани по веригата между вноса и препродажбата, и за произтичащата печалба, така че да се определи надеждна експортна цена на равнището на границата на Съюза.
- 208 Освен това и от друга гледна точка, член 18, параграфи 1 и 3 от основния регламент предвижда условията, при които институциите могат, съответно, да прибегват до наличните факти, когато заинтересованата страна не предоставя необходимата информация или предоставяната от нея информация не е свършена във всяко едно отношение. По-специално в точки 7.215—7.216 от доклада на специалната група от 22 април 2003 г. (WT/DS241/R) по случая „Аржентина — окончателни антидъмпингови мита за птиче месо от Бразилия“ се констатира, че получаването от натоварения с разследване орган на сведения, които са неизползваеми или ненадеждни, не би трябвало да препятства изчисляването на индивидуален дъмпингов марж за износителя, доколкото антидъмпинговото споразумение на СТО изрично оправомощава натоварените с разследването органи да допълнят свързани с определен износител данни, за да определят дъмпинговия марж, ако предоставените сведения са ненадеждни или необходимите сведения просто не бъдат предоставени.
- 209 В случая във връзка с нормалната стойност на четиримата производители в представителната извадка от точка 45 от неокончателния информационен документ следва, че самата Комисия е изяснила, че е в състояние съгласно член 2, параграф 3 от основния регламент да възстанови нормалната им стойност въз основа на разходите за производството в страната на произход, увеличени с обосновани по размер разходи за реализация, общи и административни разходи и реализиране на печалба. Съветът не оспорва тази констатация.
- 210 Доколкото в съображение 76 от обжалвания регламент Съветът счита, че за американските производители в представителната извадка не могат да се определят надеждно експортна цена и дъмпингов марж, следва да се отбележи, че член 2, параграф 9 от основния регламент допуска възстановяването на експортната цена, когато по отношение на визиран в разследването оператор липсва такава. Всъщност тази разпоредба позволява, както бе посочено в точка 207 по-горе, реконструиране на експортната цена въз основа на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на несвързан купувач, или на друга разумна основа при извършване на подходящи корекции. В тази връзка следва да се напомни, че от съдебната практика, изложена в точка 203 по-горе, следва, че докато член 2, параграфи 8 и 9 от основния регламент предвиждат изчерпателно възможните методи за определяне на експортната цена, затрудненията при нейното определяне са без всякакво значение за това дали съществува задължение за прилагане по отношение на някои оператори на индивидуално антидъмпингово мито.
- 211 Поради това следва да се отхвърли доводът на Съвета, че в случая институциите не са имали задължение да въвеждат индивидуални антидъмпингови мерки за всеки включен в представителната извадка производител.

212 С оглед на констатацията в точка 201 по-горе, на следващо място трябва да се разгледа дали в случая Съветът е имал основание да се позове на изключение от задължението за определяне на индивидуален дъмпингов марж за четиримата американски производители в представителната извадка.

По въпроса дали въвеждането на индивидуални антидъмпингови мита е било неприложимо в случая

213 Спорът между страните се фокусира по-нататък около тълкуването на понятието „неприложимо“, съдържащо се в член 9, параграф 5 от основния регламент.

214 Според жалбоподателите по същество понятието „неприложимо“ трябва да се тълкува в съответствие с членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО и с текста на доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“.

215 Съветът счита, че член 9, параграф 5, втора алинея от основния регламент е по-общ по обхват от посочените членове от антидъмпинговото споразумение на СТО, поради това че не уточнява при какви обстоятелства прилагането на индивидуални мита се счита за неприложимо. В това отношение напомня принципа, че органите на Съюза трябва, доколкото е възможно, да тълкуват текстовете на Съюза с оглед на международното право. В този смисъл Съветът по същество счита, че тази разлика сама по себе си обосновава различно тълкуване на понятието „неприложимо“ в рамките на член 9, параграф 5 от основния регламент.

216 На първо място, следва да се провери дали членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО допускат изключение от задължението за определяне на индивидуален дъмпингов марж за всеки засегнат износител или производител, което би обосновало въвеждането на в случая на антидъмпингово мито за страната.

217 Във връзка с член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО точки 316—318 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ сочат, че неговото първо изречение, съгласно което властите следва да определят индивидуален марж на дъмпинга относно всеки засегнат износител или производител, закрепва повелително правило, а не предпочитание. Те сочат също, че това задължение не е абсолютно и че са възможни изключения от него. Представителната извадка била единственото изключение от определянето на индивидуални дъмпингови маржове за всеки засегнат износител или производител, което е изрично предвидено в член 6.10 от споменатото споразумение. Всъщност второто изречение от този член предвиждало изключение в случаите, когато броят на производителите, износителите и вносителите или на видовете стоки е толкова голям, че прави неприложимо такова определяне. В тези случаи властите можели да ограничат проучването до разглеждане на достатъчен брой заинтересовани страни или стоки, като използват група избрани образци, която е статистически валидна, или въз основа на най-високия процент от обема на износа от въпросната държава, който може основателно да бъде разследван.

218 Съгласно точка 320 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ изразът „като правило [...] следва да определят“, съдържащ се в член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО, има за цел да не изразява задължение, което би било в противоречие с други разпоредби от същото споразумение, позволяващи дерогиране на правилото за определяне на индивидуални дъмпингови маржове извън изключението относно представителната извадка. Тези изключения би трябвало да бъдат предвидени в договореностите съгласно Договореността относно правилата и процедурите за уреждане на спорове (наричани по-нататък „визираните договорености“), така че да се избегне

заобикалянето на задължението за определяне на индивидуални дъмпингови маржове. Членовете на СТО следователно нямали неограничена възможност за въвеждане на изключения от член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО.

- 219 В точка 323 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ апелативният орган е отхвърлил довода, че възлагането на дъмпинговия марж на производителя, на търговеца, който изнася продукта, било изключение. Всъщност посочването на „износители или производители“ в член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО позволявало на властите да не определят отделен дъмпингов марж за производителя и за износителя на един и същ продукт, а да определят само един марж и за двамата. Това представлявало приложение на задължението за определяне на индивидуални дъмпингови маржове.
- 220 Съгласно точка 327 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ всяко изключение от общото правило, закрепено в първото изречение на член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО, трябва следователно да бъде предвидено във визираните договорености.
- 221 Накрая, в точка 328 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ е направена констатацията, че договореностите на СТО не предвиждат никакво изключение като посоченото в член 9, параграф 5 от основния регламент, отнасящо се до отделни производители-износители от страна без пазарна икономика, за които се прилага член 2, параграф 7, буква а) от същия регламент и за които е наложено антидъмпингово мито за страната, освен ако тези производители са в състояние да докажат, че отговарят на условията, позволяващи да се ползват от индивидуално третиране.
- 222 Във връзка с член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО в точка 344 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ е изяснено, че между него и член 6.10 от антидъмпинговото споразумение на СТО съществува силен паралелизъм, доколкото последният предписва определянето на индивидуални дъмпингови маржове, от което за съответните власти възниква задължение да налагат антидъмпингови мита на индивидуална основа съгласно предвиденото в член 9.2 от същото споразумение. Освен това апелативният орган констатира, че посочените членове си служат едновременно с понятията „неприложимо“ или „невъзможно“, за да опишат случаите, в които се прилага изключението, от което е ясно, че двете изключения се отнасят до положението, при което органът определя дъмпингови маржове, използвайки представителна извадка. Същевременно апелативният орган на СТО е отбелязал също, че поставеният пред него въпрос не засяга нито обхвата на изключението, предвидено в член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, нито въпроса дали това изключение и изключението, предвидено в член 6.10 от същото споразумение, съвпадат напълно.
- 223 Въпреки това в точка 354 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ е направен изводът, че член 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО задължава властите да уточнят наложените на всеки доставчик мита, освен когато това е неприложимо, когато са засегнати няколко доставчици.
- 224 Накрая, съгласно точка 376 от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО не препятстват натоварения с разследването орган да определи само един дъмпингов марж и само едно дъмпингово мито за определен брой износители, ако установи, че те съставляват един субект за целите на прилагането на споменатите членове.

- 225 При това положение от разглеждането на доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“ следва, че когато органът прилага представителната извадка, както в случая, антидъмпинговото споразумение въвежда задължение за определяне на индивидуални дъмпингови маржове и за налагане на индивидуални антидъмпингови мита за всеки доставчик, съдействащ на разследването, и че по принцип от него има изключения, първо — в случая на невключени в представителната извадка производители или износители, освен посочените в член 6.10.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, и второ — в случая на оператори, съставляващи един субект. Въпреки това от антидъмпинговото споразумение на СТО не следва, че е налице изключение от задължението за налагане на индивидуално антидъмпингово мито на включен в представителната извадка производител, който е съдействал на разследването, когато институциите считат, че не са в състояние по отношение на него да установят индивидуална експортна цена.
- 226 На второ място, следва да се провери дали тези констатации от доклада на апелативния орган от 15 юли 2011 г. по случая „скрепителни елементи“, отнасящи се до тълкуването на членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, са валидни, доколкото Съветът прилага член 9, параграф 5 от основния регламент.
- 227 Във връзка с довода на Съвета, че задължението за тълкуване на основния регламент при съобразяване с антидъмпинговото споразумение на СТО е ограничено, поради това че текстовете на разглежданите разпоредби били различни, първо — следва да се напомни, че член 9, параграф 5 от основния регламент, както и членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО си служат с понятията „неприложимо“ или „невъзможно“, които са синоними. Освен това следва да се отбележи, че текстът на член 9, параграф 5 от основния регламент по никакъв начин не препятства тълкуване на понятието „неприложимо“ в съответствие с членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО. Освен това самият факт, че член 9, параграф 5 от основния регламент не внася уточнения във връзка с понятието „неприложимо“, не позволява да се направи извод, както посочва Съветът, че в този смисъл посочената разпоредба предвижда изключение с по-широк обхват, отколкото в разпоредбите на антидъмпинговото споразумение на СТО.
- 228 Второ, следва да се напомни, че от текста на член 9, параграф 5 от основния регламент се вижда ясно, че определянето на дъмпингов марж и налагането на антидъмпингово мито за страната са изключение от общото правило. „По-общото“ тълкуване на понятието „неприложимо“, каквото предлага Съветът, би му предоставило изключително широко право на преценка във връзка със случаите, в които е възможно да се откаже от налагането на индивидуални антидъмпингови мита. Подобно тълкуване би влязло в противоречие с целта на законодателя да приложи препоръките и решенията на ОУС, отнасящи се до случая „скрепителни елементи“, по начин, при който се съблюдават задълженията му в рамките на СТО (вж. т. 179 по-горе).
- 229 Действително, от съображенията на Регламент № 765/2012 следва, че законодателят на Съюза е искал да приложи изцяло решението на апелативния орган на СТО по посочения случай. Конкретно с член 1 от Регламент № 765/2012 законодателят на Съюза е премахнал от първата алинея на член 9, параграф 5 от основния регламент позоваването на член 2, параграф 7, буква а) от него, както и втората алинея, която е уточнявала условията, при които отделните производители-износители от страни без пазарна икономика са могли да докажат, че отговарят на условията, позволяващи да се ползват от индивидуално третиране. Освен това от съображение 2 на Регламент № 765/2012 следва, че законодателят на Съюза е добавил нова втора алинея в член 9, параграф 5 от основния регламент, за да включи уточненията, направени от апелативния орган на СТО относно обстоятелствата, при които органите могат да определят един дъмпингов марж и едно дъмпингово мито за няколко износители, съставляващи един субект.

- 230 Впрочем, както беше констатирано в точка 182 по-горе, промените, внесени в член 9, параграф 5 от основния регламент, по същество не се отнасят до частта, която е релевантна в случая и съгласно която регламентът, с който се налага митото, посочва митото за всеки доставчик или, ако това е неприложимо, съответната доставяща страна.
- 231 От това следва, че Съветът неправилно счита, че текстовете на член 9, параграф 5 от основния регламент, както и на членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО, доколкото са релевантни в случая, се различават по същество. При това положение доводът на Съвета, че понятието „неприложимо“, съдържащо се в член 9, параграф 5 от основния регламент, било с общ обхват, трябва да се отхвърли.
- 232 От изложеното следва, че понятието „неприложимо“, съдържащо се в член 9, параграф 5 от основния регламент, трябва да се тълкува в съответствие с аналогичното понятие, използвано в членове 6.10 и 9.2 от антидъмпинговото споразумение на СТО. При това положение, когато органът прилага представителната извадка, понятието „неприложимо“, използвано в член 9, параграф 5 от основния регламент, по принцип допуска две изключения от определянето на индивидуални дъмпингови маржове и налагането на индивидуални антидъмпингови мита за операторите, които са съдействали на разследването, а именно, първо — в случая на невключени в представителната извадка производители или износители, освен онези, за които член 17, параграф 3 от основния регламент предвижда индивидуален дъмпингов марж, и второ — в случая на оператори, съставляващи един субект. С други думи, доколкото институциите са приложили представителната извадка, както в случая, по принцип изключение от определянето на индивидуални дъмпингови маржове и налагането на индивидуални антидъмпингови мита е възможно само за предприятията, които не са част от представителна извадка и нямат на друго основание право на свое индивидуално антидъмпингово мито. По-специално член 9, параграф 5 от основния регламент не допуска никакво изключение от задължението за налагане на индивидуално антидъмпингово мито на включен в представителната извадка производител, който е съдействал на разследването, когато институциите считат, че не са в състояние по отношение на него да установят индивидуална експортна цена.
- 233 Поради това от член 9, параграф 5 от основния регламент следва, че когато производители и/или износители са част от представителна извадка, институциите са длъжни да уточнят дължимите от всеки доставчик антидъмпингови мита.
- 234 На трето място, с оглед на изложените съображения следва да се провери дали в случая Съветът е имал основание да приложи изключение от задължението за определяне на индивидуален дъмпингов марж за всеки засегнат износител или производител, което би обосновоало въвеждането в случая на антидъмпингово мито за страната.
- 235 В случая от съображения 6—10 от обжалвания регламент следва, че с оглед на големия брой производители-износители в Съединените щати в съответствие с член 17 от основния регламент Комисията е решила да изготви представителна извадка.
- 236 Съгласно съображение 64 от обжалвания регламент за Съединените щати е определен дъмпингов марж за цялата държава. Поради това обжалваният регламент налага антидъмпингово мито за цялата държава със ставка от 62,30 EUR за тон нетно тегло, приложимо пропорционално (в теглово изражение) на общото съдържание на биоетанол.
- 237 В съображение 63 от обжалвания регламент Съветът е обосновоал определянето в случая на дъмпингов марж за страната, като е приел, че структурата на промишлеността, свързана с биоетанола, както и начинът, по който разглежданият продукт се произвежда и продава на американския пазар и се изнася за Съюза, правят практически неприложимо установяването на индивидуални дъмпингови маржове за американските производители. Според него

производителите от американската представителна извадка не са изнесли съответния продукт за Съюза, а разследваните търговци/извършващи смесване предприятия са се снабдявали с биоетанол от различни производители, смесвали са го и са го продавали, по-специално за износ за Съюза. Поради това Съветът счита, че е невъзможно да се проследят поотделно всички покупки и да се съпоставят нормалните стойности спрямо съответните експортни цени, както и да се установи производителят в момента на износа за Съюза.

- 238 По същество Съветът следователно приема, че по силата на член 9, параграф 5 от основния регламент не е могъл да определи индивидуални дъмпингови маржове, поради това че не е било възможно да установи надеждно експортна цена и дъмпингов марж за четиримата американски производители в представителната извадка, тъй като не са осъществили износ на съответния продукт за Съюза през разследвания период, а той не е могъл следователно да проследи продуктите им при износа за Съюза и в общия случай те не са знаели кога е осъществен този износ и каква цена е платена/дължима от вносителите от Съюза (вж. съображение 76 от обжалвания регламент).
- 239 В това отношение, от една страна, е уместно да се отбележи, че Съветът следователно основава прилагането на изключението от правилото за определяне на индивидуални дъмпингови маржове и налагане на индивидуални антидъмпингови мита на мотиви, различни от изключението относно невключените в представителната извадка производители или износители, когато органът прилага представителна извадка, или от изключението относно операторите, които съставляват един субект (вж. т. 225 и 232 по-горе).
- 240 От друга страна, важна е констатацията, че Съветът не се позовава на това, че приложеното от него изключение се е основавало на друго изключение, произтичащо от споменатите в точки 218 и 220 по-горе визирани договорености.
- 241 При това положение Съветът неправилно е стигнал до извода, че налагането на индивидуални антидъмпингови мита за членовете, включени в представителната извадка на американските износители, е било „неприложимо“ по смисъла на член 9, параграф 5 от основния регламент.
- 242 Всъщност във връзка с възможността за изчисляване на индивидуални дъмпингови маржове в точки 202—211 по-горе бе изяснено, че когато институциите са срещали затруднения при определяне на нормалната стойност и на експортната цена по отношение на определени производители или износители, член 2, параграфи 3 и 9 от основния регламент са определяли правилата относно възможността за възстановяването на тези стойности.
- 243 Освен това, що се отнася до съображенията, че не е било възможно да се проследят продуктите на включените в представителната извадка производители, които са били изнесени за Съюза, и че производителите в представителната извадка в общия случай не са знаели кога е осъществен износът и каква цена е платена/дължима от вносителите от Съюза, достатъчно е да се констатира, че в съответствие с широкото си право на преценка Комисията е можела да изключи четиримата американски производители в представителната извадка от представителната извадка на производителите и износители, поради това че не са били доставчици, участващи в износа на биоетанол за Съюза, като се има предвид, че според нея и Съвета те не са могли да бъдат установени в момента на износа на биоетанола за Съюза. Комисията обаче ги е запазила в представителната извадка по време на цялото разследване.
- 244 С оглед на това, обстоятелството, че институциите са считали, че имат затруднения да проследят отделните продажби или да съпоставят нормалните стойности със съответните експортни цени по отношение на включените в представителната извадка производители, не е позволявало да се приеме, че в случая налагането на индивидуалните антидъмпингови мита по отношение на членовете от представителната извадка на американските износители е било „неприложимо“ по смисъла на член 9, параграф 5 от основния регламент.

- 245 Следва да се направи изводът, че обжалваният регламент нарушава член 9, параграф 5 от основния регламент, поради това че налага антидъмпингово мито за страната по отношение на четиримата американски производители в представителната извадка.
- 246 От гореизложеното следва, че втората част на първото твърдение трябва да се приеме, както следователно и първото твърдение в неговата цялост, без да се налага разглеждането на останалите му части, както и на повдигнатите в рамките на втората част доводи, с които жалбоподателите се позовават бланкетно на нарушения на принципите на правна сигурност и оправдани правни очаквания, както и на задължението за мотивиране.

По десетото твърдение за нарушение на член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2, член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния регламент, на правото на защита и на принципите на недопускане на дискриминация и добра администрация, както и за липса на достатъчни мотиви

- 247 Доколкото настоящата жалба е допустима, поради това че е подадена от жалбоподателите в лично качество, следва да се разгледа основателността и на десетото твърдение.
- 248 В десетото твърдение жалбоподателите сочат по същество, че институциите са допуснали редица процесуални нарушения, довели до нарушения на процесуалните им права.
- 249 Десетото твърдение се разделя на четири части, изведени съответно, първата — от нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент и от недостатъчни мотиви, втората — от нарушение на член 20, параграф 5 от основния регламент, третата — от нарушение на член 6, параграф 7 и на член 19, параграфи 1 и 2 от същия регламент, както и от нарушение на правото на защита, и четвъртата — от нарушение на член 20, параграф 5 от посочения регламент, както и от нарушение на правото на защита.

Предварителни бележки

- 250 От постоянната съдебна практика следва, че зачитането на правото на защита във всяка започнала срещу дадено лице процедура, която може да завърши с увреждащ акт, представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да бъде гарантиран дори при липсата на каквато и да било правна уредба относно процедурата. Този принцип налага адресатите на решения, които засягат чувствително техните интереси, да бъдат в състояние да изложат надлежно своето становище (вж. решение от 1 октомври 2009 г., Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, C-141/08 P, Сб., EU:C:2009:598, т. 83 и цитираната съдебна практика).
- 251 Във връзка с това следва да се подчертае, че зачитането на правото на защита е от съществено значение в процедури като тази в конкретния случай (вж. решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 250 по-горе, EU:C:2009:598, т. 93 и цитираната съдебна практика).
- 252 Нарушение на правото на защита е налице, когато съществува възможност поради допуснатата от Комисията нередовност проведената от нея административна процедура да е могла да доведе до различен резултат. Жалбоподателят доказва наличието на такова нарушение, когато докаже убедително не че обжалваното решение е щяло да има различно съдържание, а че би могъл да се защити по-добре, ако не е била допуснатата тази нередовност, например поради това че би могъл в своя защита да си послужи с документи, до които му е бил отказан достъп по време на административното производство (вж. в този смисъл решение Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет, т. 250 по-горе, EU:C:2009:598, т. 94 и цитираната съдебна практика).

- 253 Освен това, когато регламент, с който се налагат окончателни антидъмпингови мита, е част от системата на дадена съвкупност от мерки, не може да се изисква в мотивите му да се уточняват различните фактически и правни обстоятелства, предмет на регламента, които често са твърде многобройни и сложни, нито институциите да вземат отношение по всички изтъкнати от заинтересованите лица доводи. Напротив, достатъчно е авторът на акта да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение за системата на оспорвания регламент (вж. в този смисъл решение от 13 септември 2010 г., *Whirlpool Europe/Съвет*, T-314/06, Сб., EU:T:2010:390, т. 114).
- 254 Следва все пак да се отбележи, че съгласно член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на посочените правни основания. Съгласно постоянната съдебна практика тези елементи трябва да са достатъчно ясни и точни, за да позволят на ответника да подготви защитата си, а на Съда на публичната служба — да се произнесе по исковата молба или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. С оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими искът или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин, от текста на самата искова молба или жалба (вж. в този смисъл определение от 11 януари 2013 г., *Charron Inox и Almet/Комисия и Съвет*, T-445/11 и T-88/12, EU:T:2013:4, т. 57).
- 255 В светлината на тези съображения трябва да се разгледат доводите на жалбоподателя в рамките на четирите части от десетото твърдение.

По първата част на десетото твърдение, изведена от непълнотата на окончателния информационен документ и от нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент, както и от грешки в мотивите на обжалвания регламент

- 256 Жалбоподателите твърдят, че окончателният информационен документ не е съдържал достатъчно информация относно редица обстоятелства, свързани с изчисляването на дъмпинговия марж и вредата, някои корекции, промишлеността на Съюза и изменението на периода на валидност на наложените мерки на 5 години. Според жалбоподателите от това следва нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент, поради което обжалваният регламент не бил правилно мотивиран. В тази връзка жалбоподателите повдигат седем отделни оплаквания.
- 257 Съветът оспорва тези доводи.
- 258 В началото следва да се отбележи, че видно от заглавието на десетото твърдение по жалбата, жалбоподателите сочат наличието на „множество нарушения на правото на защита на жалбоподателите и на техните членове“. Във връзка с първата част от настоящото твърдение следва да се констатира, че съгласно точка 152 от жалбата същата се отнася до „окончателния информационен документ, получен от [жалбоподателите]“. Освен това в жалбата те не констатира, че настоящата част се отнася до съобщаването на окончателния информационен документ на някоя друга страна в административното производство. Поради това настоящата част трябва да се тълкува като отнасяща се до твърдените нарушения на процесуалните права на жалбоподателите като заинтересувани страни в антидъмпинговата процедура.
- 259 Следва да се констатира, че член 20, параграф 2 от основния регламент предвижда по-специално, че първоначалните жалбоподатели в процедурата, вносителите и износителите и техните представителни обединения, както и представителите на страната на износа имат право да поискат окончателна информация за основните факти и съображения, на основата на които съществува намерение за препоръка за налагането на окончателни мерки. Съгласно член 20,

параграф 4 от същия регламент окончателната информация трябва да бъде дадена в писмена форма и предвид необходимостта от защита на поверителната информация, във възможно най-кратък срок и обикновено не по-късно от един месец преди вземане на окончателно решение или преди внасяне от страна на Комисията на предложение за окончателни действия. Той предвижда също, че ако Комисията не е в състояние да разгласи някои факти и съображения към този момент, това се извършва във възможно най-кратък срок след този момент.

- 260 В първото оплакване жалбоподателите твърдят, че окончателният информационен документ не съдържа никаква информация относно изчисляването на дъмпинговия марж и маржа на вредата за страната извън няколко общи изявления. Тази липса поставила жалбоподателите „и техните членове“ в невъзможност да представят каквито и да било забележки във връзка с отсъствието на административни грешки в изчисленията, на методологични грешки в приложената методология, във връзка с това дали националните цени при продажба са били сведени до производствените ценови равнища и дали необходимите корекции са били направени.
- 261 Първо, във връзка с маржа на вредата следва да се констатира, че първото оплакване е в противоречие с второто (вж. т. 268—270 по-долу), според което Комисията предоставила „като обосновка за изчисляването на маржа на вредата обяснителен доклад и таблици в Ексел“. При това положение първото оплакване следва да се отхвърли, доколкото се отнася до информация във връзка с маржа на вредата.
- 262 Второ, във връзка с дъмпинговия марж следва да се отбележи, от една страна, че в писмените си изявления жалбоподателите не индивидуализират посочените от тях „няколко общи изявления“ в окончателния информационен документ, отнасящи се до изчисляването на дъмпинговия марж. От друга страна, жалбоподателите не изясняват причините, поради които считат, че тези изявления са недостатъчни и не идентифицират информацията, от която според тях са имали нужда. При липсата на тези уточнения в съответствие с цитираната в точка 252 по-горе съдебна практика, както и съгласно съдебната практика, посочена в точка 254 по-горе, следва първото оплакване да бъде отхвърлено като недопустимо.
- 263 При всички положения по отношение на дъмпинговия марж следва да се напомни, че съгласно отнасящите се до дъмпинга съображения, съдържащи се в точки 60—74 от окончателния информационен документ, които по същество отговарят на съображения 60—62, 64—68, 72, 74 и 75, както и на отделни части от съображения 70, 73 и 76 от обжалвания регламент, в случая той е бил определен въз основа на данни, предоставени от несвързаните търговци/извършващи смесване предприятия, а именно за цените им по вътрешни продажби във връзка с нормалната стойност и за цените им за клиенти от Съюза във връзка с експортната цена. При това положение посочената информация, както правилно отбелязва Съветът, в общия случай представлява поверителни данни на търговците/извършващите смесване предприятия, които при липсата на особени обстоятелства са можели да не бъдат съобщени на заинтересувани страни като жалбоподателите, представляващи интересите на техните доставчици.
- 264 Също така е необходимо да се отбележи, че жалбоподателите не доказват как биха могли да се защитят по-добре, ако такава нередовност не би била допусната по смисъла на цитираната в точка 252 по-горе съдебна практика. Всъщност те не сочат нито един довод за наличие на фактическа грешка или на грешка при прилагане на правото от страна на институциите, а единствено констатират своята невъзможност да представят забележки във връзка с хипотетични положения, например свързани с липсата на административни грешки в изчисленията и на методологични грешки в приложената методология и във връзка с това дали необходимите корекции са били направени. Освен това следва да се констатира, че по никакъв начин жалбоподателите не изясняват как биха могли да представят релевантни забележки във

връзка с неверителната информация относно цените на въпросните търговци/извършващи смесване предприятия, нито изясняват корекциите, които според тях са могли да бъдат необходими.

- 265 Що се отнася до твърдяната невъзможност за представяне на забележки „във връзка с това дали националните цени при продажба са били сведени до производствените ценови равнища“, жалбоподателите не уточняват на какви изчисления се позовават. Следователно този довод не е приведен по логичен и разбираем начин по смисъла на посочената в точка 254 по-горе съдебна практика и трябва да се отхвърли като недопустим. При всички положения следва да се констатира, че от точка 94 от окончателния информационен документ и съображение 97 от обжалвания регламент следва, че среднопретеглените продажни цени на включените в извадката производители от Съюза по вид на продукта, фактурирани на несвързани клиенти на пазара на Съюза, действително са били коригирани на равнището на цена франко завод.
- 266 Трето, доколкото жалбоподателите твърдят, че „техните членове“ не са имали възможност да представят определени забележки, е достатъчно да се отбележи, че в писмените си изявления жалбоподателите не изясняват за кои от тях се отнася този довод. Поради това от писмените изявления на жалбоподателите не произтича по разбираем начин по смисъла на посочената в точка 254 по-горе съдебна практика кои членове имат предвид, поради което първото оплакване следва да се отхвърли като недопустимо в частта относно нарушаването на процесуалните права на членовете на жалбоподателите в рамките на антидъмпинговата процедура.
- 267 Оттук следва, че първото оплакване трябва да се отхвърли изцяло.
- 268 Във второто оплакване жалбоподателите сочат, че във връзка с двамата търговци/извършващи смесване предприятия, които са съдействали на разследването, Комисията не е предоставила нито обяснителен доклад относно използвания метод за изчисляване на дъмпинговия марж, нито екселските таблици, обосноваващи изчисляването на дъмпинговия марж, в електронен вид, а това „затруднявало в още по-голяма степен разбирането на крайния резултат“.
- 269 Следва да се отбележи, че жалбоподателите не изясняват в каква степен при липсата на твърдяната нередовност антидъмпинговата процедура би могла да доведе до различен резултат — в разрез с изискванията на съдебната практика, цитирана в точка 252 по-горе.
- 270 При всяко положение и във всички случаи, първо, следва да се отбележи, че видно от отговора на Съвета, двамата търговци/извършващи смесване предприятия, които са съдействали на разследването, действително са получили изчисленията във връзка с дъмпинговия марж, както и допълнителен информационен документ след забележките им относно окончателния информационен документ. Съветът поддържа, че не е могъл да приложи тези документи към неверителната преписка, тъй като съдържали информация, която не може да бъде съобщена на жалбоподателите поради съображения за поверителност. Жалбоподателите не оспорват този довод. Второ, във връзка с твърдяната липса на разяснения относно използвания метод за изчисляване на дъмпинговия марж жалбоподателите не сочат защо считат, че разясненията, дадени в точки 72 и 73 от окончателния информационен документ и възпроизведени в съображения 74 и 75 от обжалвания регламент, са недостатъчни. Трето, що се отнася до липсата на таблиците във формат Ексел, следва да се констатира, че институциите нямат никакво задължение да предоставят на заинтересуваните страни „екселските таблици, обосноваващи изчисляването на дъмпинговия марж, в електронен вид“.
- 271 Поради това второто оплакване трябва да се отхвърли.

- 272 В третото оплакване жалбоподателите твърдят, че в окончателния информационен документ Комисията не е разгледала приведените от тях и техните членове доводи в забележките относно неокончателния информационен документ, и по-специално „по повод конкретните мотиви, въз основа на които тя е достигнала до извода, че дружествата от представителната извадка не са имали експортна цена въпреки представените от няколко от членовете на жалбоподателите доказателства“.
- 273 На първо място, във връзка с доводите на жалбоподателите в забележките в отговор на неокончателния информационен документ относно липсата на експортна цена на дружествата от представителната извадка, от една страна, следва да се отбележи, че окончателната информация по смисъла на член 20, параграф 2 от основния регламент се отнася до основните факти и съображения, на основата на които се планира да бъде препоръчано налагане на окончателни мерки. От това следва, че от посочената разпоредба не произтича никакво задължение на Комисията в окончателния информационен документ да разгледа приведените от заинтересувана страна доводи в нейните забележки относно неокончателния информационен документ, ако не счита, че тези доводи се отнасят до основните факти и съображения, на основата на които се планира да бъде препоръчано налагане на окончателни мерки.
- 274 От друга страна, в случая е важно да се отбележи, че в точки 62 и 68 от окончателния информационен документ, които по същество съответстват на съображения 63 и 69 от обжалвания регламент, Комисията е отбелязала, че американските производители в представителната извадка не са изнасяли разглеждания продукт за Съюза, че е било невъзможно да се проследят поотделно всички покупки и да се съпоставят нормалните стойности спрямо съответните експортни цени и е било невъзможно да се установи производителят в момента на износа за Съюза, както и че тези производители не са знаели какво е нивото на експортните цени за Съюза. На това основание тя е отхвърлила довода на някои американски производители, че продажната цена на производителите от Съединените щати към несвързаните търговци/извършващи смесване предприятия от тази страна би могла да послужи като експортна цена. Жалбоподателите не изясняват защо тези констатации са неадекватни.
- 275 На второ място, що се отнася до доводите, че в окончателния информационен документ Комисията не е разгледала приведените от жалбоподателите и техните членове доводи в забележките им относно неокончателния информационен документ, съгласно които тя не е взела под внимание „представените от няколко от членовете на жалбоподателите доказателства“, следва да се констатира, че жалбоподателите не идентифицират доводите, които Комисията не е разгледала в окончателния информационен документ, кои от техните членове са предоставили тези доводи или пък кои доказателства не са били взети под внимание от Комисията. Следователно тези доводи не отговарят на условията, предвидени в член 44, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., който изисква съществените правни и фактически обстоятелства, на които се основават искът или жалбата, да следват по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. т. 254 по-горе), и следователно трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 276 Поради това третото оплакване трябва да се отхвърли изцяло.
- 277 В четвъртото оплакване жалбоподателите твърдят, че окончателният информационен документ не дава никакви разяснения относно липсата на корекция на обема на американския внос в зависимост от процента на горивото, въпреки че такава корекция е била направена за вноса от всички останали страни.
- 278 В това отношение следва да се отбележи, че жалбоподателите не изясняват в рамките на настоящото оплакване как при липсата на твърдяната нередовност антидъмпинговата процедура би могла да доведе до различен резултат — в разрез с изискванията на съдебната

практика, цитирана в точка 252 по-горе. При всички положения от третото твърдение следва, че разясненията, дадени в окончателния информационен документ в тази връзка, са позволили на жалбоподателите да оспорят липсата на аналогична корекция при вноса от Съединените щати. Следователно четвъртото оплакване също трябва да се отхвърли като неоснователно.

- 279 В петото оплакване жалбоподателите твърдят, че окончателният информационен документ не съдържа никаква информация относно причината, поради която „в самото начало“ изключването на производителите на смеси E85 и аналогични на тях смеси от промишлеността Съюза не е имало никакво въздействие върху определянето на значителната вреда. В преписката няма нито едно доказателство, което да подкрепя констатацията на Комисията в нейния отговор на забележките на жалбоподателите относно окончателния информационен документ, че производството на такива смеси „е [било] силно ограничено“.
- 280 В това отношение в защитата Съветът изяснява, че посочените твърдения са погрешни, тъй като Комисията не е изключила смесите E85 „в самото начало“. Съгласно наличната информация в Съюза имало само няколко производители на смеси E85, чието производство изглеждало съвсем ограничено, тъй като в недоверителните въпросници на двама производители от Съюза било посочено, че произвеждат малки количества E85, и в изчисленията били използвани тези малки констатирани количества.
- 281 От една страна, следва да се констатира, че жалбоподателите не обосновават израза „сходни смеси“. Следователно доводът относно посочените „сходни смеси“ не е приведен по логичен и разбираем начин по смисъла на посочената в точка 254 по-горе съдебна практика и трябва да се отхвърли като недопустим.
- 282 От друга страна, жалбоподателите не оспорват истинността на посочените от Съвета в защитата обстоятелства. При това положение следва да се отбележи, че от разясненията на Съвета следва, че смесите E85 не са били изключени „в самото начало“ на разследването и че в административната преписка е имало доказателства, обосноваващи факта, че производството на въпросните смеси в Съюза е било „силно ограничено“. Поради това петото оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно в останалата си част.
- 283 В шестото си оплакване жалбоподателите сочат, че въпреки искането им до служителя по изслушването по време на изслушването пред Комисията Съветът не е предоставил данните за цената на суровините на производителите от промишлеността на Съюза. Наличието на тези данни на тяхно разположение би им позволило да докажат „с по-голяма сигурност“, че твърдяната значителна вреда е била причинена от увеличаването на разходите за суровини на промишлеността на Съюза.
- 284 В това отношение най-напред следва да се констатира, че по време на изслушването на 11 септември 2012 г. жалбоподателите са поискали да бъдат информирани относно „данните за тенденциите в производствените разходи и цените на суровините“. Видно от протокола от това изслушване, служителят по изслушването е приканил разследващия екип на Комисията да предостави разяснения в писмен вид най-късно на 18 септември 2012 г. От една страна, е важно да се отбележи, че жалбоподателите по никакъв начин не твърдят в писмените си изявления, че във връзка с това разпореждане на служителя по изслушването не са били предприети адекватни последващи действия. От друга страна, жалбоподателите също не доказват, че са отправили повторно искането си в рамките на окончателната информация съгласно член 20, параграф 2 от основния регламент.
- 285 По-нататък следва да се констатира, че жалбоподателите не са представили никакво доказателство, че са поискали от Съвета да им предостави въпросните данни.

- 286 Накрая, Съветът изяснява, че информацията, съгласно която повечето производители от промишлеността на Съюза са хеджирали риска от колебания в цените на суровините, е поверителна и че следователно е било невъзможно да бъде приложена в неверителната преписка, което не се оспорва от жалбоподателите.
- 287 Оттук следва, че жалбоподателите не са доказали, че институциите не са предприели удовлетворителни последващи действия в рамките на задълженията, произтичащи от член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент, във връзка с исканията им за достъп до допълнителна информация за разходите за суровини на промишлеността на Съюза. Поради това доводът в основата на шестото оплакване не може да се приеме.
- 288 В седмото оплакване жалбоподателите сочат, че допълнителният информационен документ, в който Комисията е предложила да измени периода на валидност на окончателната антидъмпингова мярка от 3 на 5 години, не е бил достатъчно мотивиран, тъй като „само отхвърлил две от трите съображения, въз основа на които Съветът първоначално е предложил период на валидност 3 години“ и не „разглежда третото съображение“.
- 289 Следва да се констатира, както основателно сочи Съветът, без да са налице възражения от страна на жалбоподателите в това отношение, че съгласно член 11, параграф 2 от основния регламент обичайният период на валидност на антидъмпинговите мерки е 5 години. В този смисъл следователно допълнителният информационен документ предвижда връщане към обичайния период. В тази връзка се налага констатацията, че задължението за мотивиране в рамките на антидъмпинговите мерки не изисква от институциите да обясняват в какво се изразява евентуалната необоснованост на застъпваната на определен етап от административното производство позиция (вж. в този смисъл решение Whirlpool Europe/Съвет, т. 253 по-горе, EU:T:2010:390, т. 116).
- 290 В допълнение, жалбоподателите не сочат какво значение има липсата на разглеждане в окончателния информационен документ на „третото съображение“, първоначално посочено от Комисията като обосновка за само 3-годишния период на валидност.
- 291 Следователно седмото оплакване следва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 292 Тъй като седемте оплаквания на жалбоподателите не биха могли да бъдат уважени, следва да се отхвърли и техният довод, че обжалваният регламент не е „правилно мотивиран“ поради непълнота на окончателния информационен документ. В резултат на това първата част от десетото твърдение трябва да се отхвърли като частично недопустима и частично неоснователна.
- По втората част на десетото твърдение, изведено от съобщаването на допълнителния информационен документ, на първо място — на държавите членки и първоначалния жалбоподател в процедурата, а впоследствие — на жалбоподателите, което е в нарушение на принципите на добра администрация, недопускане на дискриминация, на правото на защита, както и на член 20, параграф 5 от основния регламент
- 293 По същество жалбоподателите сочат, че Комисията е представила предложението за промяна на периода на валидност на мерките от 3 на 5 години на представителите на държавите членки в Консултативния комитет и първоначалния жалбоподател в процедурата, преди тази информация да им бъде съобщена, което е в нарушение на принципите на недопускане на дискриминация, добра администрация, както и на правото на защита на жалбоподателите и „техните членове“. Освен това одобряването на изменението на периода на валидност на мерките по време на заседанието на Консултативния комитет, състояло се два дни преди съобщаването на окончателния информационен документ на заинтересуваните страни, и

следователно преди забележките на жалбоподателите, било в нарушение на задължението да се вземат предвид забележките във връзка с окончателния информационен документ, предвидено в член 20, параграф 5 от основния регламент.

- 294 Съветът оспорва доводите на жалбоподателите.
- 295 Следва да се напомни, че съгласно член 20, параграф 5 от основния регламент „[з]абележките, направени след окончателното разгласяване, се вземат предвид, само когато се получат в рамките на срок, определен от Комисията за всеки конкретен случай, като този срок е най-малко 10 дни, при надлежно отчитане на спешността на случая“.
- 296 На първо място, що се отнася до твърдяното нарушение на правото на защита, достатъчно е да се констатира, че жалбоподателите не изясняват по какъв начин самите те или техните членове биха могли да се защитят по-добре, ако не беше допуснатата презумираната нередовност. При това положение този довод следва да се отхвърли с оглед на цитираната в точка 252 по-горе съдебна практика.
- 297 На второ място, що се отнася до довода, че първоначалният жалбоподател в процедурата е бил информиран за промяната в периода на валидност на мерките, преди тази информация да е била съобщена на останалите заинтересувани страни, жалбоподателите се позовават на съобщение за пресата, публикувано в интернет сайта на ePage на 20 декември 2012 г., в което дружеството съобщавало, че Съюзът напреднал в позицията си за налагане на антидъмпингови мерки, в случая за период от 5 години, тъй като това „решение“ се ползвало с „одобрението“ на повечето държави членки.
- 298 Съветът оспорва това твърдение и в защитата посочва, че Комисията е информирала едновременно всички заинтересувани страни, включително първоначалния жалбоподател в процедурата, относно предложението за промяна на периода на валидност на мерките, а именно на 21 декември 2012 г. Той добавя, че не е задължен да разяснява или защитава съдържанието на публикувано от трето лице съобщение до пресата.
- 299 В това отношение следва да се отбележи, че споменатото съобщение до пресата е само улика, която не доказва, че Съветът или Комисията действително са информирали първоначалния жалбоподател в процедурата преди тях относно изменението в срока на мерките и че жалбоподателите не са представили никакво друго доказателство в подкрепа на своето твърдение. Следователно този довод трябва да бъде отхвърлен, поради това че жалбоподателите не са го доказали.
- 300 На трето място, следва да се разгледа доводът, че предложението за промяна на периода на валидност на мерките било съобщено предварително на представителите на държавите членки в рамките на Консултативния комитет.
- 301 Според жалбоподателите в съобщението на ePage от 20 декември 2012 г. се говори за гласуването в рамките на Консултативния комитет на заседание, проведено на 19 декември 2012 г., което показвало, че Комисията представила предложението за промяна на периода на валидност на мерките от 3 на 5 години на представителите на държавите членки в Консултативния комитет и на първоначалния жалбоподател в процедурата, преди да им съобщи тази информация. Съветът оспорва този довод и твърди в защитата, че Комисията е информирала едновременно държавите членки, както и всички заинтересувани страни относно предложението за промяна на периода на валидност на мерките, а именно на 21 декември 2012 г.

- 302 Във връзка, първо — с твърдяното нарушение на принципа на недопускане на дискриминация от страна на институциите на Съюза следва да се отбележи, че то предполага третиране на сходни положения от тяхна страна по различен начин, водещо до неблагоприятни последици за някои оператори в сравнение с други, което не се обосновава от обективни различия с определено значение (решение от 23 октомври 2003 г., Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures и Zhejiang Yankon/Съвет, T-255/01, Rec, EU:T:2003:282, т. 60).
- 303 Във връзка с това е достатъчно да се отбележи, че представителите на държавите членките в рамките на Консултативния комитет за разлика от жалбоподателите не са заинтересувани страни в антидъмпинговата процедура. От посоченото следва, че жалбоподателите и държавите членки не са били в сходно положение по смисъла на съдебната практика. Поради това съобщаването на информация на държавите членки не се урежда от член 20 от основния регламент, а се прави съгласно член 15, параграф 2 в първоначалната му редакция, приложима към настоящия случай, съгласно който преди заседанието на Консултативния комитет Комисията предоставя на държавите членки „цялата относима информация“.
- 304 Във връзка, второ — с твърдяното нарушение на принципа на добра администрация следва да се напомни, че Комисията и Съветът са задължени да зачитат основните права на Съюза в хода на административното производство, сред които е правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, което обединява поредици конкретни права. Самият принцип на добра администрация не предоставя права на частноправните субекти, освен когато представлява израз на конкретни права по смисъла на член 41 от Хартата на основните права (решение от 4 октомври 2006 г., Tillack/Комисия, T-193/04, Rec, EU:T:2006:292, т. 127). Жалбоподателите обаче по никакъв начин не се позовават на такова конкретно право.
- 305 При всяко положение, дори да се допусне разбиране относно довода на жалбоподателите като твърдение за нарушение на задължението за полагане на дължима грижа, следва да се напомни, че това задължение налага на компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. в този смисъл решение от 12 декември 2014 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-643/11, Сб. (Откъси), EU:T:2014:1076, т. 46 и цитираната съдебна практика). В случая обаче, тъй като жалбоподателите не са привели никакви доказателства, които да установят съобразно изискванията, че Комисията или Съветът са нарушили това задължение, се налага доводът относно нарушаването на принципа на добра администрация да бъде отхвърлен като неоснователен.
- 306 При това положение следва доводът на жалбоподателите относно нарушението на принципите на недопускане на дискриминация и на добра администрация да бъде отхвърлен.
- 307 На четвърто място, следва също да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че член 20, параграф 5 от основния регламент бил нарушен, поради това че предложението за изменение на периода на валидност на мерките било представено на Консултативния комитет и „ратифицирано“ от него преди внасяне на забележки от заинтересуваните страни. Дори да се допусне, както твърдят жалбоподателите, че тази разпоредба създава задължение „за институциите“ да вземат предвид „забележките във връзка с окончателния информационен документ“, е достатъчно да се отбележи, че жалбоподателите не изясняват в каква степен при липсата на твърдяната нередовност антидъмпинговата процедура би могла да доведе до различен резултат — в разрез с изискванията на съдебната практика, цитирана в точка 252 по-горе. Във всички случаи е важно да се напомни, че съгласно член 9, параграф 4 от основния регламент в първоначалната му редакция, която е приложима към настоящия случай, преди налагането на окончателно антидъмпингово мито Съветът се консултира с Консултативния комитет, който впрочем не е институция. Действително член 15, параграф 2 от основния регламент предвижда в първоначалната си редакция, че Комисията предоставя предварително

на държавите членки „цялата относима информация“. От една страна, обаче жалбоподателите не сочат, че при приемането на обжалвания регламент Съветът не е взел предвид забележките им, представени на 2 януари 2013 г. относно срока на мерките. От друга страна, жалбоподателите също не твърдят, че забележките им, представени на 2 януари 2013 г., са съдържали полезни данни, които Комисията е трябвало да съобщи по силата на същия параграф на държавите членки.

308 Поради това втората част на десетото твърдение трябва да бъде отхвърлена.

По третата част на десетото твърдение, изведена от непълния достъп до нероверителната преписка по разследването в нарушение на правото на защита, на член 6, параграф 7 и на член 19, параграфи 1 и 2 от основния регламент

309 Жалбоподателите твърдят, че Комисията им е отказала достъп до определена информация, до някои доказателства и до някои документи въпреки няколко отправени в тази връзка техни молби в хода на разследването. Това било в противоречие с член 6, параграф 7 и с член 19, параграфи 1 и 2 от основния регламент и нарушавало правото им на защита. Жалбоподателите сочат пет оплаквания, в които твърдят, че Комисията не е предоставила пълен достъп до нероверителната преписка по разследването.

310 Съветът оспорва доводите на жалбоподателите.

311 Член 6, параграф 7 от основния регламент предвижда следното:

„Жалбоподателите, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на купувачите и потребителите, които са заявили себе си в съответствие с член 5, параграф 10, както и представителите на страната на износа имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, предоставена от страна по разследването и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на [Съюза] или от [неговите] държави членки, ако тази информация е от съществено значение за формулирането на защитата, не е поверителна по смисъла на член 19 и която се използва в разследването. Тези страни могат да представят отговор във връзка с тази информация и коментарите им се вземат предвид, ако са подкрепени с достатъчно доказателства в отговора“.

312 Съгласно член 19, параграф 1 от основния регламент „[в]сяка поверителна по своя характер информация (защото например разгласяването ѝ би дало значително конкурентно преимущество на конкурент или би имало значителен отрицателен ефект за лицето, предоставило информацията или за трето лице, от което информацията е получена), както и информацията, предоставена от страни по разследването на поверителна основа, се разглежда от органите като поверителна, ако са посочени уважителни причини за това“.

313 Член 19, параграф 5 от основния регламент гласи, както следва:

„Съветът, Комисията, държавите членки, или техни длъжностни лица нямат право да разгласяват информация, получена по силата на настоящия регламент, за която предоставилото я лице е поискало поверително третиране, без изрично съгласие на предоставилото я лице. Информация, обменяна между Комисията и държавите членки, информация, свързана с консултациите, провеждани в съответствие с член 15, както и вътрешните документи, изготвени от органите на [Съюза] или от държавите членки, не се разгласяват, освен по реда на специалните разпоредби на настоящия регламент“.

- 314 Нарушаването на правото на достъп до преписката по разследването не може да доведе до отмяна на обжалвания регламент, освен ако има и най-малка възможност оповестяването на разглежданите документи да доведе административното производство до различен резултат в хипотезата, в която съответното предприятие е могло да се позове на това в хода на посоченото производство (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, Сб., EU:C:2012:78, т. 174).
- 315 Във връзка с първото оплакване жалбоподателите считат, че Комисията е отказала да предостави достъп или нероверлива справка от базите данни на Евростат (Статистическата служба на Европейския съюз) и от други национални митнически бази данни, използвани за установяване на обема и стойността на различни видове внос.
- 316 Следва да се отбележи, че в първото оплакване жалбоподателите не изясняват в каква степен при липсата на твърдяната нередовност антидъмпинговата процедура би могла да доведе до различен резултат — в разрез с изискванията на съдебната практика, цитирана в точки 252 и 314 по-горе. Поради това първото оплакване следва да бъде отхвърлено като неоснователно.
- 317 Във второто оплакване жалбоподателите твърдят, че Комисията е отказала да им предостави вътрешен документ относно определянето на съответния продукт, съдържащ становището на нейната генерална дирекция (ГД) „Данъчно облагане и митнически съюз“.
- 318 От една страна, следва да се констатира, че в настоящото оплакване жалбоподателите не изясняват в каква степен при липсата на твърдяната нередовност антидъмпинговата процедура би могла да доведе до различен резултат — в разрез с изискванията на съдебната практика, цитирана в точки 252 и 314 по-горе. От друга страна, следва да се отбележи, че съгласно член 19, параграф 5 от основния регламент вътрешните документи не се разгласяват освен в изрично предвидени в този регламент случаи. Следователно второто оплакване следва да се отхвърли като неоснователно.
- 319 В третото оплакване жалбоподателите сочат, че във връзка с определянето на дела от производството на етанол от захарно цвекло Комисията се е основала на електронно съобщение от първоначалния жалбоподател в процедурата, в което е посочена стойността 12 %, но нямало никаква информация за източника на използваните данни и приложената методология, в резултат от които се стигало до тази оценка. Жалбоподателите считат, че поради това са били в невъзможност да докажат на Комисията, че техните „по-високи стойности“ във връзка с производството от захарно цвекло са били „правилните стойности“.
- 320 Следва да се отбележи, че с този довод жалбоподателите не изясняват в каква степен съобщаването на източника и използвания метод за изчисление би могло да доведе до различен резултат от антидъмпинговата процедура — в разрез с изискванията на съдебната практика, цитирана в точки 252 и 314 по-горе.
- 321 При всички положения Комисията изяснява, че не е била оправомощена да разгласява въпросната информация, поради това че тя е включвала предоставени от първоначалния жалбоподател в процедурата поверителни търговски данни. В това отношение, от една страна, жалбоподателите не обясняват защо указването в частта от въпросното електронно съобщение, която цитират на стр. 434 от приложение А.10 към жалбата, че стойността 12 % е от търговски анализ, не е било достатъчно за идентифициране на източника на въпросните данни. От друга страна, от този цитат по никакъв начин не се установява, че въпросното електронно съобщение е съдържало описание на използвания за изчисляване на съответния пазарен дял метод.
- 322 Следователно третото оплакване следва да се отхвърли като неоснователно.

- 323 В четвъртото оплакване жалбоподателите сочат, че в неверителната преписка няма нито едно доказателство в подкрепа на констатацията в съображение 141 от обжалвания регламент, че повечето производители, които са част от промишлеността на Съюза, хеджират риска от колебания в цените на суровините.
- 324 От една страна, следва да се отбележи, че в четвъртото оплакване жалбоподателите не сочат никакво нарушение на правото си на достъп до неверителната преписка. Следователно настоящото оплакване е неприложимо и трябва да бъде отхвърлено.
- 325 От друга страна и във всички случаи Съветът изяснява, че по време на проверките на място производителите от Съюза са предоставили подробни обяснения относно хеджирането на рисковете, че въпросната информация е поверителна и следователно не е възможно да бъде приложена към неверителната преписка. Освен това жалбоподателите не оспорват твърдението на Съвета, че практиката, изразяваща се в хеджиране на риска от колебания в цените, е широко разпространена във въпросния сектор и че не е трудно то да бъде проверено с помощта на обществено достъпна информация от годишните отчети на производителите от Съюза. Следователно и четвъртото оплакване би следвало да се отхвърли като неоснователно.
- 326 В петото оплакване жалбоподателите считат, че забележките на ePure във връзка с промяната на периода на валидност на мерките от 3 на 5 години не са били приложени към неверителната преписка своевременно, което да им даде възможност да подготвят своите забележки във връзка с тази промяна до 2 януари 2013 г. Забележките на ePure били приложени към неверителната преписка едва на 4 февруари 2013 г.
- 327 В тази връзка следва да се констатира, че жалбоподателите не изясняват в каква степен при липсата на твърдяната нередовност антидъмпинговата процедура би могла да доведе до различен резултат, както се изисква в съдебната практика, цитирана в точки 252 и 314 по-горе.
- 328 При всяко положение Съветът сочи, че в допълнителния информационен документ от 21 декември 2012 г. Комисията е обобщила доводите на ePure относно периода на валидност и е изяснила причините за завръщане към обичайния 5-годишен период. Във връзка със забележките на първоначалния жалбоподател в процедурата, следва да се отбележи, че допълнителният информационен документ по същество съдържа същата информация като съображение 173 от обжалвания регламент и следователно възпроизвежда съществените фактически и правни обстоятелства, на които институциите желаят да се опрат в настоящия случай. За сметка на това в репликата жалбоподателите единствено оспорват твърдението на Съвета, без да уточняват кои забележки на ePure не са били резюмирани в достатъчна степен в допълнителния информационен документ.
- 329 В репликата жалбоподателите впрочем приемат, че допълнителният информационен документ е единствено отрицание на доводите в полза на първоначално предложението от Комисията период на валидност, без никакво реално обяснение. Следва да се констатира съгласно разпоредбите на член 44, параграф 1, буква в) и на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., че това ново оплакване е просрочено, тъй като е повдигнато в репликата, поради което следва да бъде отхвърлено като недопустимо (вж. в този смисъл определение от 24 септември 2009 г., Alcon/СХВП, С-481/08 Р, EU:С:2009:579, т. 17 и решение от 30 април 2015 г., VTZ и др./Съвет, T-432/12, EU:T:2015:248, т. 158). Дори да се допусне, че това ново оплакване не е било просрочено, би било достатъчно да се констатира, че в него жалбоподателите не сочат никакво нарушение на правото си на достъп до неверителната преписка по разследването. Следователно и то следва да се отхвърли като неприложимо.

330 Поради това се налага изводът, че жалбоподателите са били в състояние да подготвят своевременно забележките си във връзка с промяната в периода на валидност на антидъмпинговите мерки. Поради това петото оплакване, както и новото оплакване, посочено в предходната точка, трябва да се отхвърлят.

331 От това следва, че третата част от десетото твърдение трябва да бъде отхвърлена.

По четвъртата част на десетото твърдение, изведена от недостатъчния предоставен на жалбоподателите срок за представяне на забележки по окончателния информационен документ в нарушение на член 20, параграф 5 от основния регламент и на правото на защита

332 Жалбоподателите считат, че Съветът не им е предоставил минималния законов 10-дневен срок, предвиден в член 20, параграф 5 от основния регламент за представянето на забележките им относно окончателния информационен документ. При всички положения минималният законов 10-дневен срок според тях не бил достатъчен за представянето на забележки по толкова сложен като представения в случая информационен документ.

333 Съветът оспорва доводите на жалбоподателите.

334 В началото следва да се отбележи, че видно от заглавието на четвъртата част на десетото твърдение по жалбата, Съветът не е предоставил достатъчно време „на жалбоподателите“ да представят забележките си относно окончателния информационен документ. В жалбата обаче те твърдят, че те и „техните членове“ не са имали на разположение достатъчно време да представят забележките си.

335 В това отношение е важно да се отбележи, че в писмените си изявления жалбоподателите не изясняват кои от техните членове са получили окончателния информационен документ. Доколкото следователно жалбоподателите желаят в настоящата част да изтъкнат наличието на нарушение на процесуалните права на „техните членове“, следва да се отбележи, че такова непрецизно искане не отговаря на условията, предвидени в член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., който изисква съществените правни и фактически обстоятелства, на които се основават искът или жалбата, да следват по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба (вж. т. 254 по-горе). Следователно, доколкото жалбоподателите твърдят, че членовете им не са имали достатъчно време да представят забележките си във връзка с окончателния информационен документ, следва настоящата част да бъде отхвърлена като недопустима.

336 Във връзка с довода, че Съветът не е предоставил достатъчно време на жалбоподателите да представят забележките си относно окончателния информационен документ, следва да се напомни, че член 20, параграф 5 от основния регламент по същество предвижда, че институциите са задължени да вземат предвид направените от заинтересувани страни забележки само при условие че те бъдат получени в определения от Комисията срок, който не трябва да е по-кратък от 10 дни.

337 В конкретния случай Комисията е изпратила окончателния информационен документ на жалбоподателите на 6 декември 2012 г., като е поискала евентуалните им забележки „в 10-дневен срок [...], тоест до 17 декември 2012 г. в 12 часа на обяд“. Десетдневният срок за коментари по този документ, предвиден член 20, параграф 5 от основния регламент, е изтекъл в неделя, 16 декември 2012 г. Съгласно член 3, параграф 4 от Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 година за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 16), когато последният ден от периода е неделя, периодът завършва с изтичането на последния час на следващия работен ден, а именно с изтичането на последния час на

17 декември 2012 г. Същевременно Комисията е приканила заинтересуваните страни да представят забележките си по този документ до 12 часа на обяд на 17 декември 2012 г., а не до полунощ. Жалбоподателите все пак представят забележките в определения от Комисията срок. С писмо от 21 декември 2012 г. Комисията е изпратила допълнителния информационен документ относно промяната в срока на предлаганите мерки. Въпреки това в посоченото писмо Комисията е поискала от страните да представят забележките си по предложеното изменение, както и относно окончателния информационен документ от 6 декември 2012 г., най-късно на 2 януари 2013 г. до края на работното време.

- 338 От една страна, следва да се констатира, че жалбоподателите не изясняват в писмените си изявления как административното производство би могло да доведе до различен резултат поради презумираната нередовност. В тази връзка е било постановено, че неспазването на предвидения в член 20, параграф 5 от основния регламент десетдневен срок би могло да доведе до отмяна на спорния регламент само доколкото съществува възможност поради тази нередовност административната процедура да доведе до различен резултат, който конкретно засяга правото на защита на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Съвет*, т. 250 по-горе, EU:C:2009:598, т. 81 и цитираната съдебна практика).
- 339 От друга страна, както Съветът твърди с основание, с писмото си от 21 декември 2012 г. Комисията е предоставила допълнителен срок на жалбоподателите за представяне на забележки по окончателния информационен документ от 6 декември 2012 г. От това следва, че институциите не са допуснали никакво нарушение на член 20, параграф 5 от основния регламент.
- 340 Във връзка с довода, че 10-дневният срок не е бил достатъчен за представяне на забележки по толкова сложен информационен документ и поради липсата на регламент за налагане на временни мита, съдържащ неокончателните изчисления на дъмпинговия марж, е достатъчно да се напомни, както бе посочено в точка 337 по-горе, че жалбоподателите не само са се възползвали от минималния законов срок, а и впоследствие на 21 декември 2012 г. Комисията им е предоставила допълнителен срок от 12 календарни дни, в който да представят забележки по посочения документ. Жалбоподателите не твърдят, че този продължен срок е бил недостатъчен.
- 341 Освен това в репликата жалбоподателите сочат, че с допълнителния информационен документ от 21 декември 2012 г. институциите са допуснали друго процесуално нарушение, тъй като консултации с антидъмпинговия Консултативен комитет са били проведени още на заседанието от 19 декември 2012 г., без той да е бил запознат с основно обстоятелство, а именно какво е становището на жалбоподателите и на американските производители относно изменената валидност на предлаганите мерки. Следва да се констатира съгласно разпоредбите на член 44, параграф 1, буква в) и на член 48, параграф 2 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г., че това ново оплакване е просрочено, тъй като е повдигнато в репликата, поради което следва да бъде отхвърлено като недопустимо (вж. съдебната практика, посочена в т. 329 по-горе).
- 342 Следователно четвъртата част от десетото твърдение също трябва да бъде отхвърлена.
- 343 От изложеното по-горе следва, че десетото твърдение трябва да се отхвърли изцяло.
- 344 Поради това, като се има предвид, че втората част на първото твърдение, а оттам и самото твърдение са уважени, обжалваният регламент следва да бъде отменен в частта, отнасяща се до *Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, РОЕТ* и *Platinum Ethanol*, които са членове на жалбоподателите. Настоящата жалба следва да бъде отхвърлена в останалата си част като частично недопустима и частично неоснователна.

По съдебните разноси

- 345 Съгласно член 134, параграфи 1 и 3 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Ако страните са загубили по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноси. Общият съд обаче може да реши една от страните да понесе, наред с направените от нея съдебни разноси, и част от съдебните разноси на другата страна, ако обстоятелствата по делото оправдават това.
- 346 В случая, тъй като жалбоподателите и Съветът са загубили частично делото, те понасят направените от тях съдебни разноси.
- 347 Съгласно член 138, параграфи 1 и 3 от Процедурния правилник Комисията и ePure понасят направените от тях съдебни разноси.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети състав),

реши:

- 1) **Отменя Регламент за изпълнение (ЕС) № 157/2013 на Съвета от 18 февруари 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на биоетанол с произход от Съединените американски щати в частта, отнасяща се до Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC и Platinum Ethanol LLC.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Growth Energy и Renewable Fuels Association, Съветът на Европейския съюз, Европейската комисия и ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, понасят направените от тях съдебни разноси.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 9 юни 2016 година.

Подписи

Съдържание

Обстоятелствата по спора	2
Производството и исканията на страните	4
1. По искането за съединяване с дело T-277/13, Marquis Energy/Съвет	4
2. По встъпванията	5
3. По процесуално-организационните действия и устната фаза на производството	5
4. По исканията за поверително третиране	5
5. По исканията на страните	6
От правна страна	6
1. По допустимостта	7
По правото на сдружения като жалбоподателите да подадат жалба	7
По процесуалната легитимация на жалбоподателите	10
По процесуалната легитимация на жалбоподателите в лично качество	12
По процесуалната легитимация на жалбоподателите като представители на своите членове	14
– По прякото засягане на жалбоподателите като представители на производителите на биоетанол в представителната извадка	14
– По личното засягане на жалбоподателите като представители на производителите на биоетанол в представителната извадка	18
– По наличието на алтернативни способи за защита	22
По процесуалната легитимация на жалбоподателите като представители на своите членове, различни от четиримата производители в представителната извадка	23
По правния интерес	23
2. По същество	25
По първото твърдение за нарушение на член 2, параграф 8, член 9, параграф 5 и член 18, параграфи 1, 3 и 4 от основния регламент, за нарушение на принципите на правна сигурност, оправдани правни очаквания и добра администрация, както и за явни грешки в преценката, допуснати от Съвета поради отказа му да изчисли индивидуален дъмпингов марж и, когато е необходимо, да определи индивидуално антидъмпингово мито за членовете на жалбоподателите, включени в представителната извадка	25
По прилагането на антидъмпинговото споразумение на СТО в настоящия случай	27

По въпроса дали четиримата американски производители в представителната извадка имат право да искат прилагането на индивидуално антидъмпингово мито по силата на член 9, параграф 5 от основния регламент	29
По въпроса дали въвеждането на индивидуални антидъмпингови мита е било неприложимо в случая	34
По десетото твърдение за нарушение на член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1 и 2, член 20, параграфи 2, 4 и 5 от основния регламент, на правото на защита и на принципите на недопускане на дискриминация и добра администрация, както и за липса на достатъчни мотиви	39
Предварителни бележки	39
По първата част на десетото твърдение, изведена от непълнотата на окончателния информационен документ и от нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент, както и от грешки в мотивите на обжалвания регламент	40
По втората част на десетото твърдение, изведено от съобщаването на допълнителния информационен документ, на първо място — на държавите членки и първоначалния жалбоподател в процедурата, а впоследствие — на жалбоподателите, което е в нарушение на принципите на добра администрация, недопускане на дискриминация, на правото на защита, както и на член 20, параграф 5 от основния регламент	45
По третата част на десетото твърдение, изведена от непълния достъп до неупотребената преписка по разследването в нарушение на правото на защита, на член 6, параграф 7 и на член 19, параграфи 1 и 2 от основния регламент	48
По четвъртата част на десетото твърдение, изведена от недостатъчния предоставен на жалбоподателите срок за представяне на забележки по окончателния информационен документ в нарушение на член 20, параграф 5 от основния регламент и на правото на защита	51
По съдебните разноски	53